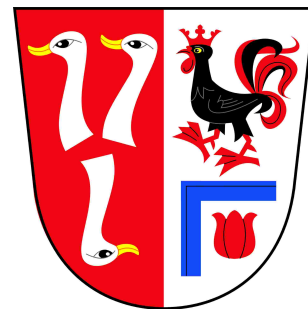

Lužanský občasník

Ročník 21

číslo 41

červenec 2025 – listopad 2025

Pro občany Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory

ZDARMA

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

letošní deštivé a celkem chladné jaro vystřídalo teplé slunečné léto – léto jak má být, a většina z nás si užívá prázdninový čas. Někdo na dovolené už byl, jiné teprve čeká, někdo vyjede do zahraničí, jiný dá přednost krásným koutům naší republiky a někdo rád odpočívá doma na zahradě, u vody... O dovolené nemusí být ukázkové počasí, hlavní je trávit ji s někým, kdo je vašemu srdci nejbližší, nebo s kamarády, přáteli či příbuznými. Pak různé rozmary počasí nevadí, dovolená se vždy vydaří. A náladové počasí nevadí ani nám na úřadu při naší práci :-)

Letošní rok jsme pojali tak trochu s heslem „získej co nejvíce dotací“. Začátkem roku jsme totiž podali pět dotačních žádostí. Jednak to byla dotace z Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje, kde jsme podali žádost na obnovu parket v KD Lužany a na výměnu parket v KD Dlouhá Louka. Byli jsme zde úspěšní a celkové náklady této akce ve výši 775 000,- Kč snížily dotace 450 000,- Kč. Dalším projektem, jehož finanční zátěž jsme se snažili snížit dotací z Plzeňského kraje, je projekt restaurování kaple sv. Vojtěcha v Dlouhé Louce. Získali jsme sice jen 70 000,- Kč, maximální možnou částku, ale nám pomohla snížit celkové náklady ve výši 610 000,- Kč. V červnu na Setkání rodáků tak zazářily nejen nové parkety, respektive celý zrekonstruovaný kulturní dům, ale i k nepoznání nová kaplička včetně zrestaurované dřevěné sochy sv. Vojtěcha. V lesku novoty se představila i hasičská zbrojnice u požární nádrže s okolním prostranstvím, na jejíž rekonstrukci jsme získali dotaci již v loňském roce. V Dlouhé Louce, respektive směrem z Dlouhé Louky na Roupov, byla obnovena v místě původní, dnes již zarostlé polní cesty nová cesta s pevným podložením a s povrchem z recyklovaného asfaltu. Vytvoření cesty inicioval majitel louky, který si nepřál do budoucna využívání vyjeté cesty středem louky. Toto řešení shledaly obě strany jako jediné přijatelné.

Pro Jednotku dobrovolných hasičů obce Lužany jsme požádali o dotaci také z Plzeňského kraje na detektor plynů a otevřené skříňky na zásahové obleky. Z celkových nákladů 49 000,- Kč jsme obdrželi dotaci ve výši 24 500,- Kč. Přes MAS Aktivios jsme společně se Základní a mateřskou školou podali žádost na SZIF – Fiche 5 – Základní služby a obnova obcí – na projekt pod názvem „Podpora společenského života a vzdělávání v obci Lužany“. Finanční podpora ve výši 476 000,- Kč bude částečně hradit výdaje na rekonstrukci elektrického vedení ve školní kuchyni, kde dojde i k obnově vodovodního vedení a k novému obložení, ale z tohoto projektu bude

uhrazen i nákup dvou nůžkových stanů 4 x 8 m a 10 ks pивních setů – stůl a 2 lavice s opěrkou.

V neposlední řadě jsme podali také žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR na zpracování změny územního plánu pro obec Lužany v jednotném standardu. Zde zatím očekáváme výsledek hodnotící komise. Jak je vidět, určitě jsme se v první polovině roku nenudili, a jsme rádi, že jsme v hodnocení našich podaných žádostí letos tak úspěšní.

Velkou radost máme určitě i z toho, že nám byla po 9 letech jednání bezúplatně převedena budova nádraží v Lužanech. Samozřejmě, že s rekonstrukcí, kterou bude nutné na budově provést, přijde ještě mnoho starostí, ale už teď víme, a je nutné i dle smlouvy dodržet, jaké využití budova bude mít. Budovu musíme využívat k veřejně prospěšnému účelu. V návrhu jsou buď malometrážní byty pro seniory nebo multifunkční centrum pro účely setkávání široké veřejnosti a jeho využití pro potřeby jednotlivých zájmových kroužků. Okolní pozemky zatím nemohly být předmětem bezúplatného převodu z důvodu plánované akce „Zlepšení provozních parametrů trati Plzeň-Klatovy“. Po skončení modernizace blízké trati můžeme opět požádat o jejich převod. Pro zajímavost – dle znaleckého posudku je cena obvyklá celé budovy 2 900 000,- Kč.

V březnu proběhlo jednání s projektantem společnosti AFRY a zástupcem Správy železnic, kteří nám představili záměr rekonstrukce trati a železniční zastávky a výhybny. Jednalo se o úpravách samotného nástupiště a přístřešku pro cestující a byla představena výhybna pro křižování vlaků mezi obcemi Lužany a Borovy. Mezi zásadní informace řadíme tu, kdy by měl být kvůli nevyhovujícím normám na bezpečnost zrušen přejezd na Dlouhou Louku a jeho nahrazení novou objíždnou obousměrnou komunikací podél trati. Přejezd na Skočice by měl být doplněný o závozy.

Co najdete v tomto čísle Lužanského občasníku:

Vítání občánků	10
Marie Šosová – 100 let	13
Vybíráme z tisku	18
Setkání rodáků Dlouhé Louky	26-27
Činnost SDH Lužany	30-33

Příští číslo vyjde v prosinci.

Uzávěrka příspěvků 15. prosince 2025.

Vydává OÚ Lužany

V jednání je také podchod pod tratí k fotbalovému hřišti. Zatím jsou to návrhy a jejich realizace je nejistá.

Podarilo se nám po dlouhých téměř 12 měsících dohnat firmu, aby dokončila instalaci fotovoltaických panelů na střechu obecního úřadu a školy. Práce samozřejmě ještě nejsou úplně u konce, ale doufáme, že do konce letošních prázdnin bude vše zdárně dokončeno.

Jistě jste si všimli vyznačených sítí v celé obci Lužany, to jsou přípravné práce pro firmu, která pro CETIN bude instalovat optické kabely. Práce by měly probíhat o prázdninových měsících.

V zimním období jste si možná při svých procházkách při silnici směrem na Měčín všimli označení topolů a následného kácení. Šlo o 7 topolů kanadských a 7 topolů černých, které byly ve velmi špatném zdravotním stavu, ohrožující provoz na komunikaci. Bohužel, každý strom jako živý organismus nežije věčně a kácení se v budoucnu nevyhne ani pyramidální topoly černé ve stromořadí – zatím je tento definitivní zásah oddálen díky dendrologickému posudku, který dokázal, že stromy jsou doposud v dobrém zdravotním stavu. Za topoly byly vysazeny nové dřeviny. Věřím, že topolová alej za mostem bude ještě dlouho dominantou našeho kraje.

V okolí mostu byla také instalována nová svodidla, z bezpečnostních důvodů se instalují tam, kde jsou hluboké úvozy u silnic. Jediná strana vlevo před mostem směrem na Měčín zůstane ale již bez svodidel, zde jsme nechali zrevitalizovat prostor, který neplnil žádnou funkci, byl zarostlý kopřivami a do budoucna by jej měl místní zemědělec obdělávat tak jako ostatní plochu louky. Stejně tak byl revitalizován i prostor při odbočení z této komunikace směrem na hráz řeky k Příchovicím.

Jsem velice ráda, že i dlouho nevyužívaný a přehlížený prostor „smeťáku“ u rybníka našel dobrovolníky – členy Klubu lužanských turistů, kteří mají s tímto místem plány a pomalu z něj utváří příjemné místo pro odpočinek.

Máme samozřejmě radost z toho, že se takový „smeťák“ na našich katastrech již neobjevuje. Náš systém odpadového hospodářství máme, myslím, velice dobře nastavený a závidí nám ho mnohé obce. Je pravda, že sběr všech možných komodit, které nám zákon ukládá, stojí nemalé finanční prostředky, přesto zatím neuvažujeme o navýšení každoročního poplatku za odpady. I když se poplatky firem za sběr odpadů stále zvyšují. Příkladem může být třeba sběr textilu, kdy jsme v minulosti dostávali roční finanční odměnu 800,- Kč za kontejner a nyní musíme naopak platit za každý kontejner 10 000,- Kč ročně.

V nejbližších měsících se začne pomalu měnit tvář Lužan při příjezdu od Přestic. V květnu byl vybrán zhotovitel na výstavbu okružní křižovatky, která vyřeší současnou netypickou křižovatkou. Věřím, že firma PORR a.s. bude kvalitním zhotovitelem a všechny práce proběhnou hladce. Práce, které se určitě neobejdou bez krátkých uzavírek a objížděk, by měly být zahájeny ještě na podzim letošního roku a měly by se týkat především inženýrských sítí.

Je milé, že si všichni hledíme nejen svých obydlí a zkrášluje je k obrazu svému i k celkovému obrazu našich obcí, ale jsou lidé, kteří dělají i něco navíc. A takovým je určitě také p. Bořil, který spolu se svými „spolupracovníky“ přidal v loňském roce na stezku „K soudku“ několik velice pěkných prvků, pro které určitě stojí si tuto trasu, která pokračuje přes Řípec a Holý vrch zpět do Lužan, projít. Určitě budete jako já nadšeni nad moc pěknými výtvary. Trasa o délce asi 3,5 km je vhodná i pro kočárky.

Jsem ráda, že spolu s místostarostou p. Kalčíkem máme velkou oporu u ostatních členů zastupitelstva a společně se nám daří vytvářet velice příjemný a hezký obraz našich obcí. Letos nás čekají volby do Parlamentu ČR, a v příštím roce opět volby do zastupitelstva obce. Při té příležitosti, tak jako tomu bylo před osmi lety, vyjde speciální číslo Lužanského občasníku, kde se pokusíme zhodnotit uplynulých 8 let naší práce. Nejen naší práce, ale práce všech dobrovolníků, nadšenců a těch, kteří pro blaho spoluobčanů konají mnoho brigádnických hodin na údržbu obecních budov, na úklid veřejných prostranství, provádí zásahy v mimořádných situacích, připravují společenské akce..., zkrátka nemyslí jen na sebe.

Při čtení občasníku si člověk uvědomí, jaké je štěstí, že díky těmto lidem máme obec bohatou na kulturní, sportovní i zážitkové akce. Velice kladně bylo hodnoceno také Setkání rodáků v Dlouhé Louce, věřím, že všichni, kteří ten den do obce na setkání přijeli, byli spokojeni a v Dlouhé Louce se jim líbilo. Spokojeni byli určitě i samotní organizátoři. Fotografie a video natočené společností FILMPRO Klatovy najdete na našich webových stránkách.

Právě v letošním roce jsme zahájili spolupráci s firmou FILMPRO Klatovy, která nám zajistí zatím 2 reportáže ročně z našich akcí. Pro letošní rok byl vybrán Velikonoční koncert a Rozloučení s létem, které se uskuteční v srpnu. Plakát naleznete níže. Každá tato reportáž je pak umístěna na našich webových stránkách v sekci Fotogalerie a videogalerie.

V letošním roce budou pokračovat revize katastru, po katastru Dlouhé Louky u Lužan je na řadě katastr Zelené a Lužany u Přestic.

Na závěr bych chtěla připomenout existenci aplikace „Na kole i pěšky“, která vám v daném území, které zvolíte, nabídne spoustu turistických a cyklistických tras pro vaše letní putování v českých lužích a hájích.

Až bude po prázdninách a letních dovolených, nastane září a s ní i lužanská pouť. Ta se uskuteční o víkend 13. - 14. září 2025. Doufám ale, že nám ten čas do pouti uteče co nejpomaleji. Vy si jej užijte v pohodě, radosti, případná horka zvládněte co nejlépe a dětem přeji co nejvíce slunečných dnů, aby si prázdniny užily a v září zasedly do lavic s energií sobě vlastní.

Věra Petrželková

MNOŽSTVÍ ODPADU ZA ROK 2024

DRUH ODPADU	MNOŽSTVÍ
pneumatiky	0,24 t
stavební materiály obsah. azbest	0,02 t
papír a lepenka	20,378614 t
sklo	11,351785 t
oděvy	2,206 t
jedlý olej a tuk	0,149 t
olej a tuk ostatní	0,13 t
barvy, lepidla a pryskyřice	0,135 t
jiná nepoužitelná léčiva	0,001 t
dřevo	7,52 t
plasty	21,33893 t
kovy	32,3424 t
biologicky rozložitelný odpad	86,65 t
směsný komunální odpad	125,395839 t
objemný odpad	35,29 t

PŘÍJMY A VÝDAJE ZA ROK 2024

PŘÍJMY

poplatky od občanů	527 042,- Kč
poplatek za železný šrot	18 065,- Kč
poplatek za zpětný odběr elektro	4 765,- Kč
odměna od EKO-KOMu	277 865,- Kč
Příjmy celkem:	827 737,- Kč

VÝDAJE

komunální odpad	794 481,- Kč
papír, plast, sklo	561 849,- Kč
biologický odpad	60 282,- Kč
velkoobjemový odpad	96 178,- Kč
nebezpečný odpad	12 454,- Kč
Výdaje celkem:	1 525 244,- Kč

NÁVRH JÍZDNÍHO ŘÁDU ŽELEZNIČNÍ DOPRAVY

Společnost POVED s.r.o. si vás dovoluje informovat, že na stránkách Integrované dopravy Plzeňského kraje (IDPK), pod odkazem <https://www.idpk.cz/navrh-zeleznicniho-jizdniho-radu-2025-26/> byl zveřejněn NÁVRH jízdního řádu železniční dopravy pro období 2025/2026. Na uvedeném odkazu naleznete také pokyny, jak podat případné připomínky k uveřejněnému návrhu.

Obecní úřad Lužany

zve příznivce Moravy a vína na zájezd do vinného sklípku,

který se uskuteční 8.11. - 9.11. 2025.

Ubytování bude zajištěno v rodinném penzionu Ronika v Kobylí, včetně snídaně, večere a posezení ve sklípku spojené s degustací vín.

Zájemci se mohou přihlásit na obecním úřadu.

Cena zájezdu: 1 700 Kč za osobu

(Čas odjezdu z Lužan a předpokládaný čas návratu zpět bude ještě upřesněn.)

SLUŽBY OBČANŮM

Opakování je matka moudrosti a tak znovu píší článek, tentokrát „nejen“ o sociálních službách na Přesticku.

V životě člověka někdy nastanou situace, kdy je nutné požádat o pomoc nebo alespoň o radu. A rozhodně si nemyslím, že by to byla ostuda nebo slabost – právě naopak. Pokud by někdo z našich spoluobčanů potřeboval poradit s péčí o člena svojí domácnosti, zde najdete informace, kam se obrátit. Pokud je to i tak pro vás náročné, neváhejte se obrátit i na mě (Václava Koukolíková 721 331 277).

V některých případech je nutná Domácí zdravotní péče, např. po propuštění z nemocnice (převazy, aplikace injekcí, rehabilitace apod.). Tuto Domácí ošetrovatelskou péči vám předepíše váš ošetřující lékař v nemocnici před propuštěním. Lze si ji sjednat i dodatečně u vašeho obvodního lékaře a je hrazena z vašeho zdravotního pojištění. V našem regionu ji nejčastěji poskytuje Centrum domácí zdravotní péče s.r.o. - Mgr. Jaroslava Kaderová - domacipecekaderova.cz

Tuto službu lze využít i na sklonku života, pokud se vy nebo váš blízký rozhodne prožít poslední čas v domácím prostředí. Ano, i taková služba už existuje v našem regionu a já jsem za ni neskutečně vděčná. Specialistou na paliativní péči je nepochybně Hospic sv. Lazara v Plzni – hsl.cz. Ten poskytuje jak lůžkovou péči, tak i nepřetržitou terénní službu 24 hodin denně. S oběma mám vlastní zkušenost a mohu říci, že zde pracují odborníci na slovo vzatí se srdcem na pravém místě.

A teď už ke zmiňovaným sociálním službám. Na webových stránkách naší obce je záložka - Sociální služby Přesticka – kaposos.wordpress.com, kde najdete mnoho informací. Existuje hodně druhů sociálních služeb a zároveň i poskytovatelů těchto služeb. A není jednoduché se v nich zorientovat a určit, která služba by právě pro vás byla vhodná.

Sociální práci a poradenství pro obyvatele města Přestice a všech obcí na Přesticku vykonávají sociální pracovníce Odboru sociálních věcí a zdravotnictví na adrese: Městský úřad Přestice, Husova 465, 334 01 Přestice – tel.: 379 304 530.

Nejčastěji využívanou sociální službou v naší obci je Pečovatelská služba Přestice, Máchova 556, 334 01 Přestice – tel.: 377 982 210, mobil: 777 357 244 – [prestice-mesto/organizace-mesta/pecovatelska-sluzba/](https://prestice-mesto.cz/organizace-mesta/pecovatelska-sluzba/).

Další skvělou terénní pečovatelskou službou je společnost Global Partner, Na Růžku 276, 334 01 Přestice – mobil: 732 723 318 – gp.cz/socialni-sluzby/prestice.

Město Přestice provozuje také službu Senior Taxi a naše obec se podílí na provozu této služby, a tak ji též můžete využívat. Blížší informace o této službě najdete zde: prestice-mesto.cz/mesto/senior-taxi-prestice/.

Jistě se k Vám doneslo, že v Přestících také vznikl Denní stacionář Kristián, kam mohou dojíždět senioři, kteří nechťejí nebo nemohou trávit celý den doma o samotě. Tuto službu si můžete zařídit i s dopravou – tzn., že seniora doma ráno vyzvednou a odpoledne zase přivezou zpět – [mobil: 734 392 531.](https://prestice-mesto.cz/mesto/senior-taxi-prestice/)

Přeji Vám všem krásné léto a pokud možno co nejméně starostí.

Václava Koukolíková

POPRAVENÍ ZA VÁLKY

V minulém čísle Lužanského občasníku jsme si připomněli osobnost Václava Kalaše, který byl za druhé světové války popraven a na jehož památku se nachází pamětní deska na pomníku padlých ve válce v Lužanech. V dnešním čísle přinášíme informace o unikátní databázi připomínající oběti nacistických rozsudků smrti.

Ústav pro studium totalitních režimů (ÚSTR) při příležitosti 80. výročí konce druhé světové války spustil 28. května 2025 nový webový portál popravenizavalky.cz. Ten zpřístupňuje databázi československých občanů popravených v období nacistické tyranie z rozhodnutí německých soudů. Většina z nich byla odsouzena za odbojovou činnost a odpor proti okupaci.

Jedná se o metodicky zcela nové a komplexní zpracování problematiky trestů smrti vykonaných na občanech předmnichovského Československa v období nacionálního socialismu (1933 – 1945). V první fázi projekt zpřístupňuje přibližně 250 profilů osob popravených v Drážďanech.

„Databáze je výjimečná nejen rozsahem a strukturou informací, ale i důrazem na lidský rozměr každého příběhu. Mnozí popravení by jinak zůstali zapomenutí. Náš projekt usiluje o to, aby jim byla navracena identita a tvář,“ říká jedna z autorek projektu, historička Pavla Plachá z ÚSTR.

Každý profil obsahuje základní biografická data, údaje týkající se zatčení, vyšetřování, soudního řízení, výkonu trestu a dostupné informace o zacházení s tělesnými ostatky obětí. Díky spolupráci s rodinami popravených a paměťovými institucemi v České republice i v Německu se podařilo získat řadu unikátních dokumentů, včetně fotografií či dopisů na rozloučenou.

Prostřednictvím webu je možné hledat jména v databázi a zobrazit si profil konkrétní osoby. Dále zde najdete několik příběhů, které zastupují typické případy nebo větší skupinu popravených.

Na webu je také možné dozvědět se více o fungování německé nacistické justice. Najdete zde i statistické vyhodnocení obětí drážďanského popraviště a kontextové informace. V neposlední řadě jsou zde zveřejněny odkazy na právní předpisy, na jejichž základě byly vynášeny rozsudky smrti, a přehled archivních pramenů. Na podzim letošního roku představí autorky databáze publikaci slovníkového typu s hesly věnovanými Čechoslovákům popraveným v Drážďanech.

A co si v této databázi můžeme přečíst o popraveném Václavu Kalašovi?

Jméno: Václav
Příjmení: Kalaš
Datum narození: 30. 11. 1912
Místo narození: Lužany
Rodinný stav: ženatý
Konfese: římskokatolická
Národnost: česká
Státní příslušnost: Protektorát Čechy a Morava
Povolání: knihař
Poslední bydliště před zatčením: Lužany
Datum zatčení: 25. 4. 1943
Místa věznění: Plzeň, Klatovy, Terezín, Dresden
Proces: Jan Anton a 7 dalších
Místo zasedání soudu: Dresden
Typ soudu: Oberlandesgericht (OLG)
Soudní senát/komora: OLG Dresden, 2. trestní senát
Předseda senátu: Hermann Glafey (*1883)

Datum rozsudku: 1. 6. 1944

Spisová značka: 5 OJs 220/43

Odůvodnění rozsudku – kategorie: politické delikty

Odůvodnění rozsudku - §§: StGB: § 80 Abs. 1; § 83 Abs. 2; § 83 Abs. 3 Ziff. 1, 3; § 91b

Odůvodnění rozsudku – výňatek: „Obžalovaní Anton, Kalaš, Kokožka, Malý a Svoboda se provinili zemězrádnou podporou nepřítele a současně přípravou velezrady. Kokožka přitom zároveň poskytl ubytování osobě, o níž věděl, že se podílí na Říši nepřátelské činnosti, a Anton jedné takové osobě k ubytování dopomohl.“ (rozsudek); „Odsouzení se podíleli na vybudování ilegální KSC v oblasti obce Borovy, okres Plzeň. Nechali se získat, zavázali se k získávání dalších členů a toto prováděli. V rámci své skupiny vybírali příspěvky a předávali je dále. Přívržencům svých skupin také dodávali Říši nepřátelské tiskoviny, a tím je rozšiřovali.“ (Mordregister)

Spoluodsouzení k trestu smrti ve stejném procesu: Jan Anton, Karel Kokožka, Václav Malý, Josef Svoboda

Datum úmrtí: 18. 8. 1944

Místo úmrtí: Dresden

Způsob popravy: stětí gilotinou

Datum pohřbení nebo převzetí ostatků: 23. 8. 1944

Uložení ostatků po popravě: Dresden, Neuer Katholischer Friedhof

Poslední známé místo uložení ostatků: Dresden, Neuer Katholischer Friedhof

LETECKÁ BADATELNA

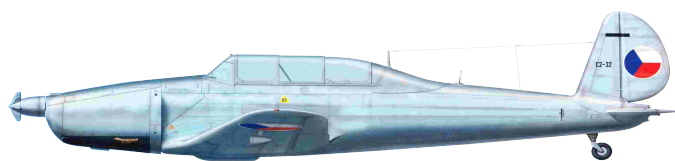
Další velice zajímavou webovou stránkou je leteckabadatelna.cz. Po upozornění našeho spoluobčana jsme na této stránce zapátrali, a dozvěděli se o jedné, možná zapomenuté havárii v blízkosti Lužan...

AVIA C-2B-1 Výr. č. 626

B-0224

51. letecký pluk

Lužany okr. Plzeň-západ 17. 10. 1951

pokračování na další straně

Dne 17. 10. 1951 došlo severně od obce Lužany ke katastrofě letounu C-28 s osádkou ppor. Žofka Jaromír a svob. Černý Jaroslav. Pilot letounu, ppor. Žofka při převozu do nemocnice zemřel, svob. Černý, který se pouze vezl, utrpěl těžká zranění.

17. října 1951 dopoledne vydal ppor. Vakula – velitel detašované součásti na letišti Klatovy ppor. Žofkovi příkaz k přeletu do Klatov s tím, že na palubu vezme svob. Černého. Zároveň mu vydal rozkaz, že s ním vykoná cvičný souboj v prostoru Přeštic. V dohodnutý čas oba letouny odstartovaly. Ppor. Žofka z Plzně a ppor. Vakula z Klatov. Poté, co se letouny v prostoru Přeštic ve výšce 600 m setkaly, se jejich piloti pustili do simulovaného souboje. Tato skvělá zábava ale nedopadla dobře. Ppor. Žofka se rozhodl, že celou akci na závěr okoření několika cvičnými útoky na pozemní cíl. Za ten si vybral skupinu nebohých zemědělců pracujících na poli. Po druhém náletu začal ztěžovat příliš pozdě. Před očima vyděšených rolníků se letoun prosedl a narazil spodní částí do země. Po dopadu byl zcela zničen, posádka těžce zraněna. Ke zranění lidí pracujících na poli naštěstí nedošlo. Během převozu do nemocnice pak ppor. Žofka zemřel.

Případ byl, jak jinak, uzavřen s tím, že se jednalo o hrubou leteckou nekázeň. Vina padla, kromě zemřelého pilota, i na ppor. Vakulu, protože vydal neoprávněně rozkaz k letu s další osobou na palubě (svob. Černý) a k úkolu leteckého souboje došlo bez jakýchkoliv metodických pokynů a bez pozemní přípravy.

Stav havarovaného letounu: křídla utržena každé zvlášť, motor i s motor. ložem utržen, spodní část trupu proražena, celý trup pomačkán, kryty kabin demolovány, zadní část trupu uražena, řídicí plochy pomačkány, oba listy vrtule uraženy. Odhadovaná škoda 1 200 000,- Kčs.

Informace čerpány z vyšetřovacího spisu VUA Praha

Tyto webové stránky se snaží zmapovat některé aspekty letecké historie, které zatím jinde nebyly popsány, nebo jen částečně. Jde především o zdokumentování míst havárií a sestřelů letadel.

Stránky byly spuštěny v roce 2013. V současné době je obsah doplňován převážně do sekce "Havárie, sestřely". Obsah ostatních sekcí bude doplněn později. K říjnu 2024 je na stránkách zpracováno přes 950 letadel a další čekají na své odhalení a upřesnění. Na webu je k dispozici také přehledná mapa s vyznačenými místy dopadů havarovaných letounů.

Pavel Krejčí, který je autorem těchto stránek se dozrává k tomu, že byl ve věku kolem osmi let infikován "leteckým virem". Zdroj nákazy není znám. Vir se ze začátku projevoval tím, že začal stavět modely letadel od Kovožavodů Prostějov, VEB Plasticard a Směr Praha. Pak se k tomu přidalo stavění létajících modelů, skupování knih a časopisů s leteckou tematikou atd... V patnácti letech přišel letecký výcvik ve Svazarmu na větřoních, pak na motorových letounech... V současné době je autor beznadějný případ – v práci ho živí letadla, ve volném čase objíždí republiku a hledá spadlá letadla, případně létá s krasavicí OK-ECG a jinými.

VÁNOČNÍ POCHOD – 25. 12. 2024

VÁNOČNÍ KONCERT

Společně se navraťme do povánoční doby, kdy se pravidelně v kapli lužanského zámku koná vánoční koncert. V pátek 27. 12. 2024 jsme v Lužanech přivítali manžele Šmatovy. Koncert se nesl v duchu barokní hudby, ale nechyběly ani vánoční písně.

Tereza Šmatová Živná se hudbě věnuje již od dětství. Vystudovala plzeňskou konzervatoř v oboru hry na klavír a cembalo. Ve svých studiích pokračovala na HAMU v Praze ve hře na cembalo u prof. Giédre Lukšaité-Mrázkové. Věnuje se především barokní hudbě. Navštívila mnoho kurzů a masterclassů u zahraničních i českých interpretů. Vyučuje na ZUŠ v Přešticích a ZUŠ B. Smetany v Plzni.

Jan Šmat se hudbě věnuje již od dětství. Ovládá hru na housle, zobcovou flétnu a trubku, kterou vystudoval na plzeňské konzervatoři. Je aktivním hráčem v orchestru Consortium musicum a různých kapelách. Též je dirigentem

35. plzeňského pěšího pluku Foligno, vyučuje na ZUŠ v Přešticích a spolupracuje s plzeňskou konzervatoří jako ladič cembal.

Manželé Šmatovi rádi muzicírují nejen doma. Hudební životy manželů Šmatových se vzájemně propojují. Tereza se díky svému manželovi ponořila do světa moderní a jazzové hudby, a její manžel Jan se spřátelil s hudbou barokní, se kterou společně koncertují.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tři králové vyrazili do ulic poprvé v roce 2000 v olomoucké arcidiecézi a obnovili tak starodávnou lidovou tradici. Koledníci dnes, stejně jako kdysi, šíří mezi lidmi Boží požehnání a poselství milosrdné lásky a prosí přítom o příspěvek pro lidi v nouzi.

A nejinak tomu bylo i v našich obcích – konkrétně 4. ledna v Lužanech a 5. ledna v Dlouhé Louce. V Lužanech jsme mohli v 1. skupině vidět Terezku Rathovou, Lenču Lešetickou a Elišku Sedláčkovou pod vedením V. Koukolíkové a ve 2. skupině pak Emičku Lešetickou, Elišku Havránkovou a Terezku Motlíkovou pod vedením M. Lešetické. V Lužanech se vybralo celkem 16 143,- Kč.

V Dlouhé Louce pak za Tři krále chodil František Toman, Antonín Čechura a Štěpánka Stehlíková, opět pod vedením V. Koukolíkové. Tady místní obyvatelé obdarovali Tři krále částkou 4 793,- Kč. Celkový výtěžek letošní Tříkrálové sbírky v celé České republice byl 184 537 065,- Kč. Děkujeme všem přispívajícím.

VÝŠLAP NA TANEČEK

1. února 2025 se sešlo několik desítek turistů v pravé poledne na vrcholu Lužanské hory na Tanečku. Po krátkém projevu jednoho z organizátorů se podával opět výborný bramborový guláš, někteří si opekli donesené uzeniny na ohništi a všude mezi lidmi panovala výborná nálada i díky nádhernému slunečnému počasí.

DĚTSKÝ BÁL

Kulturní komise při obecním úřadu připravila pro všechny děti maškarní bál, který se uskutečnil 8. března. V kulturním domě se na sále sešlo velké množství

nejrůznějších masek. Nadřa Květoňová se svou asistentkou Kristýnou dokázaly děti zaujmout nejrozdílnějšími soutěžemi, ale také výukou zajímavých tanečků. Při mnoha tanečcích či soutěžích se aktivně zapojovali také rodiče, a bylo vidět, že si bál společně s dětmi náležitě užívali.

Různé tance také předvedla skupina Štěpánky Lexové Magic Girls, která vystoupila ve dvou vstupech.

Nechyběla každoroční tombola pro děti, které si mohly vybrat ze široké škály drobných dárků. V letošním roce byl bál obohacen o losovací tombolu, ve které mohli přítomní vyhrát poukazy na různé služby či návštěvu solné jeskyně.

Děkujeme našim podporovatelům a přispěvatelům cen do tomboly Martině Bauerové a Josefu Karlovi a také hostinskému Liboru Bláhovi. Na závěr děkujeme i Tomáši Liškovi, který nám zaznamenal průběh bálu ve fotografiích.

DĚTSKÝ BÁL – 8. 3. 2025

VELIKONOCE 17. 4. - 21. 4. 2025

VELIKONOČNÍ KONCERT

V letošním roce se rozhodla kulturní komise uspořádat Velikonoční koncert. Po dohodě s představiteli nadace Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových, kterým tímto děkujeme za umožnění koncertu, se sešli všichni, kteří mají rádi lidovou písničku v parku u zámku. V sobotu 19. dubna vystoupil před publikem malý lidový soubor MLS z Plzně, který nás pobavil a především nám zahrál spoustu krásných písniček vztahujících se k velikonočním svátkům. Atmosféra koncertu byla umocněna i pěkným slunečným počasím. Video z koncertu naleznete na našich webových stránkách.

STAVĚNÍ MÁJE – LUŽANY – 30. 4. 2025

PŘEDNÁŠKA

V pátek 14. 2. 2025 jsme se mohli v sále Kulturního domu v Lužanech zúčastnit zajímavé přednášky Mgr. Jiřího Sankota na téma Výběr ze starých kriminálních příběhů na Přesticku. V den sv. Valentýna jsme si paradoxně připomněli kriminální příběhy, které rezonovaly tehdejší dobou a veskrze všechny byly protkány motivy lásky a žárlivosti. Na závěr byla i bohatá diskuze na toto téma.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Netradičně v neděli 15. 6. jsme se společně s rodiči dětí narozených od posledního vítání občánků v roce 2024 sešli v sále Českého kvarteta v lužanském zámku, abychom nové občánky Lužan zapsali do Pamětní knihy obce Lužany. Žákyně místní základní školy přednesly kulturní pásmo a po projevu starostky se rodiče postupně podepsali do Pamětní knihy. Slavnost byla ukončena fotografováním, které zajistil p. Josef Kubát z Přestic.

Ještě jednou přejeme všem dětem i rodičům krásné společné prožité dny v pohodovém rodinném kruhu.

Privítány byly tyto děti:

Adam Šlesinger, rodičů Adama Šlesingera a Michaely Šlesingerové

Vít Mahr, rodičů Ondřeje Mahra a Kateřiny Mahrové

Kryštof Krysl, rodičů Martina Krysla a Jitky Kryslové

Vojtěch Sládek, rodičů Karla Sládka a Nely Sládkové

Matyáš Komenda, rodičů Michaela Komendy a Martiny Kapounové

Diana Koliňová, rodičů Karla Koliňy a Adély Loudové

Foto: Josef Kubát

Vítání občánků - Lužany 15.6.2025

VÝLET – PRAHA

Milí spoluobčané,
z posledního našeho společného jarního výletu, v pořadí již osmého, zbyly jen krásné vzpomínky na naši krásnou Prahu.

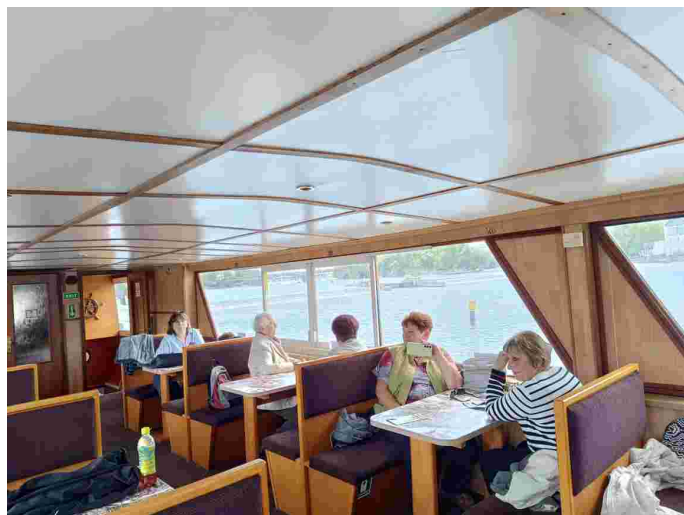
V ČNB jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí ohledně peněz a věcí kolem nich, dále jsme si naše hlavní město mohli prohlédnout i z paluby výletní lodi a prošli jsme si nemalou část historického centra. Počasí nám přálo.

Naše poslední zastávka byla, jak je již našim výletním zvykem, v restauraci na pozdním obědě. Následovalo společné foto, nástup do autobusu a hurá domů.

Letos v listopadu budeme mít možnost se ještě společně setkat nad sklenkou moravského vína, v rámci podzimního zájezdu do Kobyli.

Závěrem bych ráda popřála všem našim občanům krásné léto.

Alena Hrádková

ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA

Monumentální budova České národní banky, jejímuž průčelí vévodí mohutné sousoší Světlohoše se lvem podle návrhu českého sochaře Antonína Poppa, představuje neopominutelnou dominantu křižovatky u Pražské brány a ulice Na Příkopě.

Rozsáhlý bankovní palác vznikl dle projektu architekta Františka Roitha v letech 1935-42 původně pro Živnostenskou banku, zdaleka nejvýznamnější československý finanční ústav působící v první polovině 20. století. Od roku 1950 sídlila v budově Státní banka československá, která plnila funkci centrální banky až do rozdělení Československa v roce 1993. Od té doby až do dnešních dnů ji užívá Česká národní banka. Ta k ní v roce 1994 připojila ještě vedlejší palác Pražské plodinné burzy s frontou do Senovážného náměstí.

Architekt František Roith pojal někdejší budovu Živnostenské banky ve stylu české individualistické moderny a s ohledem na význam stavebníka ji zařídil tak, aby maximálně vycházela vstříc požadavkům na bankovní techniku, a co se týká zařízení, odpovídala v té době nejmodernějším technickým standardům. Chloubou banky byly zejména její trezory, vytvořené dle projektu firmy Tresoria, a.s., jež svým rozsahem a bezpečností náležely k největším ve střední Evropě.

V budově ústředí ČNB je možné navštívit stálé expozice „Za měnou“ a „Lidé a peníze“. První z nich, situovaná do působivé dvorany banky, seznamuje interaktivní formou s českou měnou a mandátem České národní banky. Druhá z nich se nalézá v krásných prostorách bývalého trezoru a prezentuje ucelený vývoj měny a financí v českých zemích včetně vývoje České národní banky od jejího založení.

Zajímavosti České národní banky:

- Mandát České národní banky je dán článkem 98 Ústavy.
- Česká národní banka je centrální bankou České republiky, která pečuje o cenovou a finanční stabilitu a bezpečné fungování finančního systému. Je také orgánem příslušným k řešení krize na finančním trhu.
- V souladu se svým hlavním cílem, kterým je cenová stabilita, určuje měnovou politiku, vydává bankovky a mince, řídí a dohlíží na peněžní oběh, platební styk a zúčtování bank.
- ČNB je orgánem vykonávajícím dohled nad finančním trhem v České republice. Stanovuje pravidla, která chrání stabilitu bankovního sektoru, kapitálového trhu, pojišťovnictví a sektoru penzijních fondů. Reguluje, dohlíží a popřípadě postihuje nedodržování stanovených pravidel.
- Provádí dohled nad bankovním sektorem, družstevními společnostmi, fondy penzijních společností, směnárny a dohled nad institucemi v oblasti platebního styku.
- Jako ústřední banka poskytuje ČNB bankovní služby státu a veřejnému sektoru. Vede účty organizacím a osobám napojeným na státní rozpočet. Provádí také operace spojené s emisí státních dluhopisů a investicemi na finančních trzích.

Kultura občanů regionu je projekt Divadla J. K. Tyla v Plzni a Plzeňského kraje pro seniory z našeho kraje. Stačí si jen objednat a následně zakoupit vstupenky, doprava je zajištěna svozově a je zdarma. Zde je nabídka této sezóny:

Rebecca – Michael Kunze / Sylvester Levay – Nové divadlo (vstupenky 430 – 795 Kč) **27. 9. 2025** od 14,00 h
Mysteriózní krimi-muzikál autorského tandemu, který stojí i za úspěšnou Elisabeth, vznikl podle bestselleru anglické spisovatelky Daphne du Maurier Mrtvá a živá, několikrát zpracovaného také do filmové podoby včetně té oscarové z dílny Alfreda Hitchcocka. Prostá mladá dívka se na počátku 20. století po krátké známosti vdá za čerstvě ovdovělého anglického šlechtice Maxima de Wintera, který si ji odváží na své sídlo Manderley v jižní Anglii. Většina personálu ale stále vzpomíná na Maximovu zesnulou první ženu Rebeccu, z jejíhož stínu se jejich nová paní stále nemůže vymanit. Největší nástrahy jí ale strojí hospodyně, paní Danversová – Rebeccu znala už od dětství a nikoho jiného na jejím místě není ochotna za žádnou cenu akceptovat. Romantický milostný příběh se tak v Manderley postupně promění ve strhující thriller s řadou intrik a temných překvapení.

Maškaráda – Terry Pratchett – Nové divadlo (vstupenky 320 – 380 Kč) **9. 11. 2025** od 14,00 h

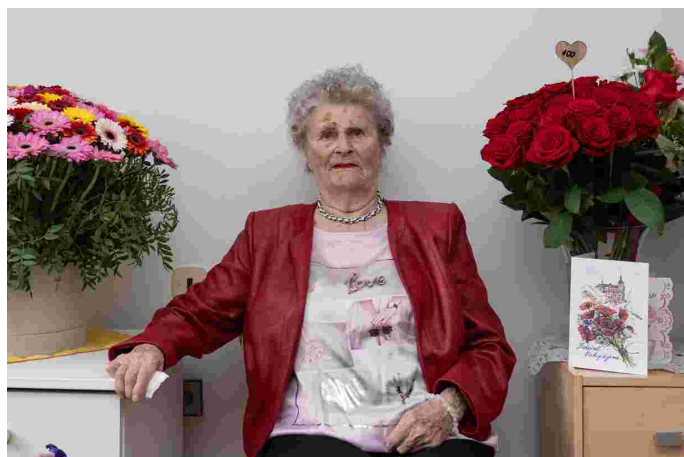
Terry Pratchett s originálním humorem přetváří i klasická díla a neromanticky si dokáže utahovat z legendárního příběhu Fantoma opery. Přitom mu v takřka detektivní zápletce vzdává hold. Stačí žít a myslet „operně“, nacpat si peníze do kašát, omdlívat včas, být třeskutě inkognito, pohlídat lustr, zakoupit neprodejný lístek lóže č. 8, a pak už se můžete nechat unášet tlustou baletkou a kocourem v obleku... Spatříte tajemná zrcadla sólistů, co neumí zpívat, a skrytá zákoutí ducha opery.

Jeníček a Mařenka – Engelbert Humperdinck – Velké divadlo (vstupenky 240 – 370 Kč) **7. 2. 2026** od 14,00 h
Co čeká Jeníčka a Mařenku poté, co se zatoulají v lese? Klasickou pohádku bratří Grimmů operně zpracoval německý skladatel Engelbert Humperdinck na libreto své sestry Adelheid Wetteové. Humperdinckova hudba se vyznačuje mistrovským vykreslením situací a prostředí a hýří krásnými melodiemi. Pod jeho perem ožívají pohádkové postavy víly i zlé ježibaby a perníkových dětí. Opera se po dlouhých 36 letech vrací do Plzně.

Špalíček – Bohuslav Martinů – Velké divadlo (vstupenky 300 – 420 Kč) **30. 5. 2026** od 14,00 h

Bohuslav Martinů se výrazně soustředil na cestu ke kořenům, tradicím a našemu kraji, kde se mohl cítit bezpečně. Zrodila se tak první část cyklu České divadlo, zpívaný balet Špalíček, jehož inspirace vychází z lidových písní, dětských říkadel, her a pohádek, inspirovaných Karlem Jaromírem Erbenem. Šťastnou rovnováhu vyprávění jednotlivých příběhů lze spatřovat například v pohádce o Kocourově v botách, o Ševci a smrti, v legendě o svaté Dorotě nebo v Popelce. Volně na sebe navazující pohádky jsou plné inspirativní a nabízející hudby, doprovázené baletními výstupy a zpěvem sólistů i sboru. Špalíček je krásnou a hrdou oslavou naší země. Do Plzně se vrací po třiceti letech jako fascinující studnice našich českých pokladů a životů.

V dubnu letošního roku se dožila nádherných 100 let naše spoluobčanka, řekla bych spíše milá přítelkyně, paní Marie Šosová ze Zelené Hory. I když již několik let žije u své dcery v Přešticích, nikdy na ni nezapomeneme a u příležitosti jejích narozenin ji vždy navštívíme s balíčkem a květinou a popřejeme hlavně hodně zdraví. Nejinak tomu bylo i tento rok, a to byl důvod k návštěvě opravdu veliký. Při každé takové návštěvě nechybí zpěv, tanec, milé povídání a vzpomínání, čehož jsme byli svědky i letos. Neutuchající energie, která z paní Šosové vyzařuje, je nakažlivá, a se svým elánem strčí leckteré mladší ročníky do kapsy. Do dalších let ji přejeme jen to nejlepší a hlavně zdraví, které jí dovolí i nadále si každý den zazpívat třeba její oblíbenou písničku „Kávu si osladím o trochu víc...“

BLAHOPŘEJEME/OBYVATELSTVO

Obecní úřad blahopřeje všem níže uvedeným jubilantům, kteří v 2. polovině letošního roku oslavili nebo oslaví výročí narození, a přeje jim do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody. V důsledku pravidel ochrany osobních údajů jsou uvedeni jen jubilanti, kteří s uveřejněním vyslovili souhlas.

ČERVENEC:

Magdalena Benediktová (83)
František Berka (80) – Zelené
Zdeňka Altmannová (89)
Nad'a Horáková (79)
Miloslava Červená (85)
Marie Burianová (76)
Hana Kožíšková (73)

ŘÍJEN:

Venuše Šašková (70) – Dlouhá Louka
Václav Kožíšek (76)
Marie Racková (82) – Zelená Hora
Marie Volfová (79)

SRPEN:

Ladislav Toman (70)
Jaroslava Skálová (80)
Marie Langmajerová (74)
Václav Andrlé (85)
Václav Hodan (78)
Miloslav Krýsl (83) – Dlouhá Louka
Marie Tykalová (74)
Václav Böhm (72)
Anna Andrllová (76)

LISTOPAD:

Jiří Dlouhý (77) – Zelené
Ing. Jiří Vojtěch (74) – Dlouhá Louka
Hana Zábršová (82)
Anna Žižková (76) – Zelené
Jaroslav Wojnar (75)
Anna Klinierová (79) – Dlouhá Louka
Vlasta Pelíšková (74)

ZÁŘÍ:

Jaroslav Krotký (73) – Zelené
Václav Regner (77)
Eva Hodanová (76)
Ing. Marie Benediktová (85)
Marie Švyhlová (73)

PROSINEC

Blanka Šosová (72) – Zelená Hora
Hana Černošková (72)
Božena Vránková (81)
Jiří Kožíšek (73)
Karel Mikuláš (71)
JUDr. Vladimír Novák (70)
Věra Písařová (82)

POHYB OBYVATELSTVA V ROCE 2024

NAROZENÍ

Poláček Bedřich z Lužan čp. 203
Soyma Alex z Lužan čp. 152
Klenc Jaroslav z Lužan čp. 126
Šlesinger Adam z Dlouhé Louky č.e. 45
Bažant Florián z Dlouhé Louky čp. 57
Mahr Vít ze Zeleného čp. 41
Rajtová Kristina z Lužan čp. 75

ÚMRTÍ

Pěchouček Jiří z Lužan čp. 32	17. 4. 2024
Běl Miloslav ze Zelené Hory čp. 5	24. 4. 2024
Brabcová Marie ze Zeleného čp. 12	3. 7. 2024
Bačová Greta z Lužan čp. 56	11. 11. 2024
Živná Barbora z Dlouhé Louky čp. 30	27. 12. 2024

PŘÍSTĚHOVÁNÍ

Pochylá Sabina do Dlouhé Louky čp. 10
Boučková Jaroslava do Dlouhé Louky č.e. 46
Zlochová Lenka do Lužan čp. 210
Stanglmeier Volf Kristýna do Zeleného čp. 15
Němeček Marek do Lužan čp. 124
Rajtová Karolína do Lužan čp. 75
Golčáková Andrea do Lužan čp. 75
Jánská Kateřina do Lužan čp. 111
Štich Petr do Lužan čp. 200
Dlabáčková Anna do Lužan čp. 185
Jahnová Milada do Lužan čp. 189
Čihák Michal do Lužan čp. 3
Čiháková Martina do Lužan čp. 3
Čiháková Michala do Lužan čp. 3
Hanischová Nela do Lužan čp. 180
Sládek Karel do Lužan čp. 180
Sládková Adéla do Lužan čp. 180
Szobonyová Veronika do Dlouhé Louky čp. 59
Simbartl Miroslav do Dlouhé Louky čp. 59
Koliha Karel do Dlouhé Louky čp. 24
Šosová Veronika do Zelené Hory čp. 4
Šosová Simona do Zelené Hory čp. 4
Šosová Lucie do Zelené Hory čp. 4
Mahr Vojtěch do Zeleného čp. 41
Mahrová Kateřina do Zeleného čp. 41
Mahr Ondřej do Zeleného čp. 41
Frková Libuše do Lužan čp. 21

VĚNUJME TICHOU VZPOMÍNKU NA ZEMŘELÉ SPOLUOBČANY.

PŘESTĚHOVÁNÍ

Vodička Vladimír z Lužan čp. 93 do Lužan čp. 201
Vodičková Lenka z Lužan čp. 93 do Lužan čp. 201
Vodička David z Lužan čp. 93 do Lužan čp. 201
Vodičková Tereza z Lužan čp. 93 do Lužan čp. 201
Klinierová Lucie z Dlouhé Louky čp. 41 do DL čp. 22
Krejčí Antonín z Dlouhé Louky čp. 41 do DL čp. 22
Krejčí Stanislav z Dlouhé Louky čp. 41 do DL čp. 22
Grassl Karel z Lužan čp. 48 do Lužan čp. 185
Šos Miroslav ze Zelené Hory čp. 9 do ZH čp. 4

ODSTĚHOVÁNÍ

Boříková Lenka z Lužan čp. 67
Boříková Emma z Lužan čp. 67
Ernstová Kamila z Lužan čp. 86
Ernstová Barbora z Lužan čp. 86
Ernstová Sára z Lužan čp. 86
Matějková Monika ze Zeleného čp. 1
Němcová Stanislava z Lužan čp. 25
Smoláková Petra ze Zeleného čp. 7
Sojka Lukáš z Lužan čp. 90
Frausová Iveta z Lužan čp. 175
Fraus Tomáš z Lužan čp. 175
Fraus Tomáš ml. z Lužan čp. 175
Fraus Lukáš z Lužan čp. 175

KROUŽKY PRO DĚTI

KLUBÍK PRO MAMINKY S DĚTI „MIMI-MAMI“

Máme za sebou další půlrok fungování klubíku pro maminky s dětmi. Někdy jsme se sešli v hojném počtu, jindy nás povinnosti zavály jinam a proto se klubík nekonal. Obecně lze ale říci, že nás to scházení se stále baví a z dětí jsou kámoši jak hrom :-)

Dětičky nám ale rostou jako z vody a tak se některé z nich už chystají do mateřské školy.

Přeji všem, aby to první odloučení od maminek nesly statečně, aby se jim tam líbilo a jejich kamarádství, aby stále přetrvalo a sílilo.

♥ Václava Koukolíková

KROUŽEK MALÍ ŠIKULOVÉ

Malí šikulové tvořili v místní knihovně každý čtvrtek odpoledne. Mohla bych napsat malé šikulky, jelikož tentokrát chodila samá děvčata. Je s nimi opravdu veselo :-D

Naše poslední setkání se konalo za hřištěm TJ Sokola, kde jsme si opekli buřtíky a rozdali dárečky. Bohužel někdo odešel i s odřeným nosíkem :-)

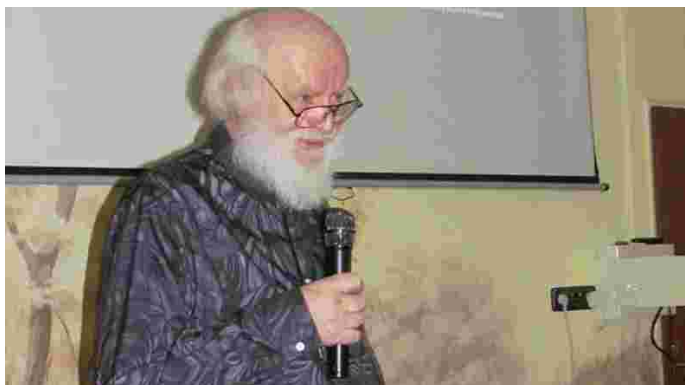
Užijte si všichni krásné prázdniny a doufám, že na podzim se při tvoření opět sejdem.

♥ Václava Koukolíková

PŘEDNÁŠKA O ROZŠÍŘENÉM VYDÁNÍ KNIHY O JOSEFU HLÁVKOVI

Zcela zaplněný malý sál KKC Přeštice přivítal Pavla Přemysla Riese při jeho povídání nad obnoveným vydáním jeho knihy o význačném staviteli, přeštickém rodáku, architektu Josefu Hlávce.

Autor postupně porovnával obě vydání, z roku 1991 a téměř současné, z roku 2021. Věnoval se rozšíření obsahu, zvláště obrazové fotodokumentaci. Hovořil o reedici knihy: „Ona je to vlastně nová kniha, svým obsahem, zpracováním.“ Tomu napovídají i jednoduché počty, téměř o sto psaných stránek víc, desetinásobek barevných reprodukcí, sedmkrát více černobílých.

Jako zajímavost připomněl i historii „rekonstrukce“ nalezené neúplné kresby Josefa Hlávky od Jaroslava Vrchlického. „Na jednu stranu je o Josefu Hlávce už hodně známo, na druhou stranu dnešní mladí ho moc neznají. A třeba v Památníku národního písemnictví je ještě 67 nerozříděných krabic materiálů o Josefu Hlávce.“ A s úsměvem Pavel Ries povídání uzavřel: „Ale do toho už se asi já pouštět nebudu.“ (ale někde nevyslovené bylo ono známé „nikdy neříkej nikdy“).

Hostem setkání nad knihou byl také profesor MUDr. Antonín Pařízek CSc. z pražské zemské porodnice U Apolináře. Ten velice poutavě hovořil o celé porodnici

tvořené šesti pavilony, kterou navrhl právě Josef Hlávka a za jeho dohledu byla v letech 1865 – 1875 postavena. „Je to jedna z jeho nejvýznamnějších staveb.“ Hovořil zvláště o nedávné instalaci sochy Josefa Hlávky, ta je kopií originálu od Josefa Myslbeka umístěného na zámku v Lužanech. A byly to chvílemi i úsměvné historky a postřehy, ve kterých se oba přednášející doplňovali. Zároveň je důležité připomenout, že Nadační fond VITA ET FUTURA profesora doktora Pařízka, který působí v této porodnici, se významně podílel na vydání knihy.

Na závěr se vytvořila dlouhá fronta koupěchtivých zájemců o knihu, která se postupně přelévala do druhé k Pavlu Riesovi se žádostí o autogram.

Zdroj: www.plzensky.denik.cz

Informace pro naše občany: Knihu je možno si zapůjčit v Místní knihovně v Lužanech.

Připomeňme si v krátkosti pár zajímavostí o porodnici:

Porodnice U Apolináře slaví 150 let. Od jejího vzniku zde přišlo na svět 660 tisíc dětí. Poprvé otevřela své dveře 22. dubna 1875 jako Královská zemská porodnice. Dnes funguje jako součást pražské Všeobecné fakultní nemocnice. Budova je výjimečnou historickou a architektonickou památkou a zároveň jednou z nejstarších samostatně existujících porodnic v Evropě

Působivá architektura budovy v Apolinářské ulici v Praze budí zvědavé pohledy, hlavně ale slouží nastávajícím matkám. Zdejší porodnice U sv. Apolináře ve svých začátcích zvládala tři tisíce porodů ročně, nyní okolo 4 100 porodů za rok.

Zemská porodnice v Apolinářské ulici sloužila od svých začátků spíš pro méně majetné vrstvy, ale byly tu i výjimky. „Porodnice fungovala v té době hlavně pro rodící velmi chudé, které neměly dostatek finančních prostředků, a dále pro bohaté měšťanky, které zde chtěly uskutečnit utajený porod,“ řekl Pařízek. Bohatá měšťanka v takových případech přijela, odevzdala určitý obnos peněz a byla tajně přijata. Chudé ženy, které neměly dost peněz, zde nakonec po vlastním porodu zůstávaly a navíc kojily miminka těchto bohatých měšťanek, které je zde zanechaly. Okamžitě po porodu totiž odešly. Nový ústav navázal na nejstarší pražskou porodnici, jež byla otevřena v listopadu 1762 za vlády Marie Terezie. Rodily se v ní často právě děti z nemanželských vztahů. Od začátku 80. let 18. století porodnice sloužila i k praktické výuce porodníků a porodních bab. Původně sídlila v Soukenické ulici, později se přestěhovala do Vlašského špitálu pod Janským vrškem a roku 1789 se přestěhovala ke kostelu sv. Apolináře, jen čtvrt kilometru od místa, kde o 80 let později vznikl Hlávkův komplex.

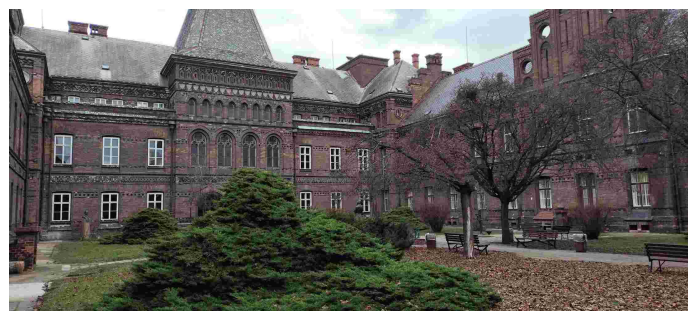
Podle profesora Pařízka je současná porodnice v řadě věcí unikátní, například tím, že tady našla vzdělání většina přednostů, primářů, kteří jsou nejen po Praze, ale po celé zemi. „A fungují na vedoucích místech díky tomu, že prošli naším univerzitním pracovištěm,“ zmínil vedoucí porodnice.

Nadčasově pojatý projekt známého stavitele Josefa Hlávky slouží lékařům už sto padesát let. Architektura stavby připomíná anglická sídla, podle porodníka Antonína Pařízka ale Hlávka nacházel vzory i blíž českým hranicím. „Inspiroval se budovami v Německu, dále v zemích Beneluxu a ve Vídni,“ popsal Pařízek. Její podobu ale ovlivnily i omyly doby. „Zemský výbor zadal architektovi úkol, aby postavil porodnici, která bude splňovat antiseptická hlediska, a tenkrát se lidé domnívali, že to splňují právě režné cihly. Proto měl zadání udělat tuto budovu z režných cihel,“ přiblížil Pařízek. V té době lékařům umíraly rodičky na horečku omladnic, potřebovali bojovat s infekcemi a domnívali se, že aseptické prostředí by to vyřešilo. Režné cihly ale nebyly správnou cestou.

Stavba porodnice trvala zhruba deset let. Hlávka vedl spory s dodavateli nekvalitních cihel, ale komplikace způsobil sám architekt, který během stavby ochrnul. Porodnici tak dostavoval korespondenčně, zatímco ležel na zámku v Lužanech. S pokyny pravděpodobně jezdili kurýři na koních. Po svém otevření porodnice zaujala. Nebyla sice prvním takovým zařízením, jenomže do té doby nabízely služby mnohem menší porodnice. O narození prvního dítěte u Apolináře informovaly Národní listy ve svém vydání z 28. dubna 1875. Hned první rok provedli tři tisíce porodů a zdejší služby byly srovnatelné se všemi světovými porodnicemi v západní Evropě. V současnosti tu odrodí i pět tisíc dětí ročně. „Patříme ke třem největším porodnickým zařízením v zemi,“ poznamenal Pařízek.

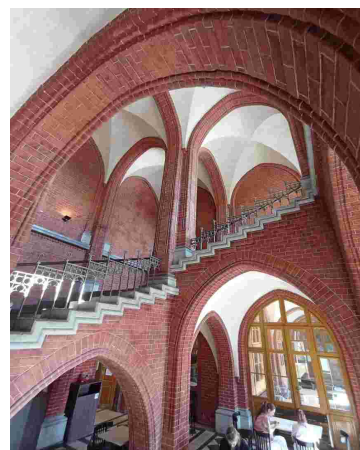
Zdroj: ČT24

PORODNICE U APOLINÁŘE VE FILMU

Ponuré a tajemné prostředí staré dobré Anglie v dobách detektiva Sherlocka Holmese? Atmosféra válečného Londýna roku 1940? Objekty porodnice U Apolináře jsou trvale zapsány v seznamech našich i zahraničních filmových štábů a lokačních společností:

- film Zátopek z roku 2021 v režii Davida Ondříčka – porodnice se v tomto případě změnila v londýnský penzion, kde prožíval londýnskou olympiádu v roce 1948 Emil Zátopek;
- velké filmování se u Apolináře odehrálo také při natáčení snímku Masaryk o ministru zahraničí Janu Masarykovi a potomkovi prvního československého prezidenta. Pražská porodnice posloužila jako exteriéry pro anglické prostředí;
- okolí Apolináře se objevilo v jednom z dílů televizních detektivek Hříšní lidé města pražského, v příběhu Případ lichého střevíce o radovánkách prvorepublikové zlaté mládeže;
- v roce 1965 šla do československých kin kriminální komedie Zločin v dívčí škole s Lubomírem Lipským. Tajemné prostředí porodnice dokonale podtrhlo děj filmu;
- ne jako porodnice, ale jako „obyčejná nemocnice“ posloužil Apolinář i v detektivce Čas pracuje pro vraha;
- v roce 2009 zavedlo filmaře a režiséra Jana Hřebejka do chodeb porodnice natáčení snímku Kawasakiho růže o bývalém estébákovi;
- v roce 1971 se v ulici s anglickou architekturou odehrává Touha Sherlocka Holmese. Stavba architekta Hlávky se tady proměnila ve slavný londýnský Scotland Yard;
- v nemocnici pro zraněné vojáky v Anglii se změnila porodnice ve slavném filmu o československých letcích v Anglii za druhé světové války Nebeští jezdci;
- natáčely se zde také mnohé seriály a filmy domácí i zahraniční provenience, například Cirkus Humberto, První republika, koprodukční Dobrodružství kriminalistiky, filmy Vybíjená, Amerika či Tajemství Ocelového města.

Kamenné Člověče nezlob se, máslo či tučňáci z téhož materiálu. To jsou některé z výrobků, které v sobotu vynesli lidé na vrchol Stramchyně na rozhraní Klatovska a Plzně-jihu. Oblíbená akce se koná už roky a i letos se jí zúčastnily stovky mužů, žen a dětí.

Jejich úkolem bylo vynést na vrchol kámen, buď obyčejný či malovaný, a pomoci tak zvýšit výšku Stramchyně, aby předstihla kopce v okolí. Úkolu se ale zodpovědně zhostili jen někteří, většina se spokojila s vyšlápnutím kopce a občerstvením na jeho vrcholu.

Start je tradičně v Borovech, ale mnozí účastníci přišli jinými cestami, například z Červeného Poříčí. Na vrcholu se sešlo cca tři sta až čtyři sta dospělých a dětí, často doprovázených psy, několik jich přijelo na koních. „Je to už 17. ročník. Původní záměr byl nosit nahoru kameny, abychom zvýšili Stramchyni a byla trošku vyšší než Běleč a Tuhošť, nicméně po těch 17 letech se to trošku zvrhlo v kombinaci klobás a alkoholu, takže už sem moc lidí kameny nenosí, ač je upozorňuji, že by měli,“ posteskl si pro Deník starosta Borov Jiří Černý.

Potěšilo ho ale, že se stále najdou nadšenci, kteří si dají práci s ozdobením kamene a jeho vnesením na Stramchyni, byť i těch letos bylo méně, než se čekalo. Na vrcholu se všechna tato díla tradičně vystaví na valníku, letos bylo k vidění Člověče nezlob se, máslo, kamenní tučňáci či sněhuláci, kámen zdobený obrázkem od Lady i další motivy.

„Chodíme sem pravidelně od začátku, chyběla jsem jen jednou, když jsem byla nemocná. Kameny sem nosím pravidelně. V minulosti jsem dělala chleba v ošatce, svícný z kamene, yettiho stopu a další. Letos jsem si řekla, že nechci nosit pořád něco malovaného, tak jsem se rozhodla udělat něco pro srandu. Napadlo mě, že udělám Člověče nezlob se a zahrajeme si na Stramchyni. Výroba trvala dva dny,“ svěřila se Deníku autorka jednoho z nejocetňovanějších výtvorů Eva Horáková z Lužan.

Obdiv si za svoje tučňáky vysloužila i Jana Regnerová z Přeštic. „Nápad je jedna věc, druhá je najít kamínky. Ale pak už je to sranda, když tě to baví... Výroba mi trvala asi dva dny – namalovat, usušit, slepit,“ popsala Regnerová, která je také pravidelnou účastnicí akce. „Dnes je docela teplo. Zažili jsme tu i minus 13 stupňů, tehdy zamrzalo i chlazení na pivo,“ zavzpomínala s úsměvem.

Oceněny byly nejen tyto autorky. „Každý tvůrce si odnese něco pro radost. Všechny kameny jsme tu původně chtěli nechávat, chtěli jsme tu na ně postavit boudu a vystavit je, ale není to obecní pozemek, tak je vozím do vsi a ty opravdu umělecky zpracované mám u sebe coby starosta v přístřešku a čekají na svůj čas, až se postaví bufet u hřiště, kde bude přístřešek a budou tam vystaveny,“ uvedl starosta Černý, který měl jako každý rok z valníku dlouhý projev, který ale nelze publikovat. Prozradit můžeme jen, že hovořil mimo jiné o nenažraném knížectví či si pochvaloval, kolik lidí společně dosáhlo vrcholu.

Poznámka redakce: Malovaný kámen na vrchol Stramchyně každoročně donese i místostarosta Lužan p. Karel Kalčík. Mezi stovkami účastníků je i mnoho lužanských občanů, kteří po Novém roce chtějí „zatočit s nadbytečnými kily“.

Plzeňský deník, 5. 1. 2025

Stavba obchvatu Přeštic na Plzeňsku se kvůli archeologickým nálezům zřejmě opozdí.

Přeštic, sedmitisícové město na hlavním tahu z Plzně do Klatov, které drtí až dvacet tisíc projíždějících aut za den, čekají na obchvat už desítky let. A jejich čekání jen tak neskončí. V březnu sice stavba obchvatu začala, termín dokončení se ale opozdí. V některých lokalitách totiž stále místo stavbařů kutají archeologové.

Třeba na strategickém místě jižně od Přeštic – tam, kde má vzniknout nový železniční most přes budoucí silnici. „S jeho výstavbou se počítalo během výluky, která byla dohodnutá se Správou železnic od 1. července do konce října tohoto roku,“ řekl Novinkám Miroslav Blabol, ředitel plzeňského Ředitelství silnic a dálnic. „Jenže, když se tam začaly dělat přípravné zemní práce – tak, aby bylo možné stavbu mostu během čtyř vyčleněných měsíců realizovat – přišlo se na archeologické nálezy,“ upozornil Blabol.

Výluka se tedy v dohodnutém termínu konat nebude. „Požádali jsme o její přesun na rok 2026 s tím, že by se most postavil v první polovině příštího roku. Pravděpodobně to bude mít vliv na konečný termín, zhotovitel nyní zpracovává nový časový i finanční harmonogram. Dá se předpokládat, že bude žádat o prodloužení doby na zprovoznění a dokončení stavby. Očekáváme posun v řádu měsíců,“ uvedl Blabol. Původně měl být obchvat zprovozněn nejpozději 12. ledna 2027.

Ke komplikacím došlo, přestože archeologové ze společnosti ZIP prováděli výzkum na třech místech ještě před zahájením stavby. „Poslední trval sedm měsíců,“ připomněl Blabol. Našli mimo jiné pozůstatky sídlištního osídlení z doby bronzové a římské, i zbytky novodobé cihelny.

Podle archeologů se další nálezy daly očekávat. „Jedná se o lokalitu, kde bylo bohaté osídlení, a dalo se předpokládat, že se ještě něco ukáže. I když takovýto rozsah je překvapivý i pro nás,“ sdělila Martina Bradová z uvedené organizace.

Jen bádání u budoucího mostu probíhá ve zhruba sto metrů širokém a čtvrt kilometru dlouhém pásu. „Na naleziště nás upozornila velká koncentrace keramiky. Odhalili jsme zde jednu mohylu, podle hodně předběžných odhadů z doby bronzové. A také středověkou úvozovou cestu a u ní lidský hrob – zřejmě někoho, kdo zemřel při přepravě a byl pohřbený na nejbližším vhodném místě. Hrob pochází zřejmě z šestnáctého století,“ odhadla Bradová.

Tady archeologové skončí ještě tento měsíc. „Stejně jako u Žerovic, kde jsme přišli na pravěké žárové hroby. Čeká nás ale ještě jedna lokalita a tam nevíme, co nás čeká,“ dodala Bradová.

Nálezy – například středověké mince nebo zbytky keramiky – zatím končí v depozitářích a snad budou jednou k vidění třeba v přeštickém muzeu.

Stavba pět kilometrů dlouhé dvoupruhové silnice vedené západně od Přeštic nicméně pokračuje. „Jsou provedeny skryvky ornice, zhotovitel pracuje tam, kde může,“ podotkl Blabol. Komunikaci staví sdružení firem VALCANO, Duna Aszfalt a Silnice Klatovy, které vyhrálo tendr s cenou 788 milionů korun.

Po dokončení obchvatu by se na něj mělo z Přeštic přesunout přibližně sedmdesát procent tranzitní dopravy.

Novinky.cz, 12. 6. 2025

TURISTICKÝ KVÍZ, NOČNÍ BOJOVKA A DALŠÍ KRATOCHVÍLE NEJMLADŠÍHO SPOLKU V LUŽANECH

Léto je již v plném proudu, pokud se však chceme ohlédnout za jarní činností našeho klubu, musíme se na stránkách nejlepších novin ve vsi vrátit nejprve do chladnějších dubnových dnů, konkrétně do soboty 5. 4., kdy náš klub uspořádal historicky první „hospodský“ kvíz. Jelikož jsme ale klub turistů, akce nesla již od samého začátku název „Turistický kvíz“, ač se samotnou turistikou jako takovou neměla zholat nic společného. Někteří účastníci na akci nahlíželi zprvu skepticky s vizí, že budou nuceni absolvovat pochod po okolí Lužan. Opak však byl pravdou – onu dubnovou sobotu se všichni účastníci v 19.00 hodin pohodlně usadili v sále kulturního domu, obdrželi záznamové archy a již s napětím čekali, jaké špeky jsme si na ně přichystali. Turistický kvíz se skládal z pěti tematických okruhů, každý okruh čítal sedm otázek – tři otázky s možnostmi A-B-C-D, tři otázky doplňovací a jednu otázku na odhad – soutěžící se museli svým odhadem trefit do námi stanoveného rozmezí. Za každou správnou odpověď tým obdržel bod. Bonusem navíc byla degustace pivních vzorků mezi jednotlivými tématy, rovněž ohodnocena za každý správně uhodnutý vzorek jedním bodem, která nakonec zamíchala i celkovým pořadím. Degustovalo se totiž naslepo pět pivních vzorků, a ač jsme národ pivařů, úspěšnost v bodových ziscích věru nebyla příliš vysoká.

Soutěžící prověřovali své znalosti v následujících tématech: Zeměpis, Dinosauři, České dějiny, Říše zvířat a České filmy. Netušili jsme, že některé otázky vzbudí vášnivou diskuzi nejen mezi soutěžícími na sále, ale i mezi kontrolory kvality otázek v přilehlém hostinci – zvláště otázka „Kolik vajec slepičích se vejde do jednoho vejce pštrosího“ rezonovala lužanskou hospodou ještě dlouho po skončení oficiální části kvízu. Na stupně vítězů se nakonec vměstnaly čtyři týmy – třetí příčku obsadil tým PaP (Pátečníci a Přátelé), druhou příčku zaujali Jardovo andlci

a o první místo se podělili Merklínští krokodýli společně s Prosecco týmem, shodně s 20 získanými body. Spousta účastníků se ale hlavně i něčemu přiučila, a například po zjištění, že krokodýli umí lézt po stromech, raději úplně vynechali jarní řez ovocných stromů – myslíme si, že to byla moudrá volba, a věříme, že ušetřený čas věnovali přípravou a laděním formy na další Turistický kvíz.

Pro navození atmosféry, a možná i jako malé lákadlo na příště, si můžete s turisty vyzkoušet své znalosti při otázkách, které se v kvízu opravdu objevily. Správné odpovědi naleznete na konci občasníku (při kvízu bylo použití telefonů zakázáno!).

Otázka na odhad: Kolik vajec slepičích se vejde do vejce pštrosího?

Kteří tři čeští králové zemřeli na bitevním poli (Moravské pole, Kresčák, Mohár)?

Jak se jmenoval Škopek křestním jménem ve filmové trilogii Slunce, seno,...?

A) Josef B) Vladimír C) Václav D) František

Po skončení oficiální části kvízu se většina účastníků přesunula do lužanské hospody, kde – a patří jim za to velký dík – se o doprovodnou hudební produkci postarali členové Lužanské kapely, jmenovitě Láďa Vodička a Pepa Havránek, díky kterým se sedělo a diskutovalo nad nově nabytými vědomostmi ještě dlouho po skončení akce.

Další naší událostí, na které se již několik let částečně podílíme, je velikonoční Nádívková zpívaná. Ta se tradičně konala na Bílou sobotu, a myslím si, že hudební umění v podání členů Lužanské kapely, znějící dlouho do noci, krásně završilo období pobálových zpívaných před nadcházejícím létem.

Koncem dubna se již naše myšlenky pomalu ubíraly k další akci – druhému ročníku Nočního orientačního pochodu. Ten se uskutečnil na samém konci školního roku, a i když se z původně přihlášených 18 týmů tři odhlásily, stejně se do nástrah noci vydalo zkusit štěstí 15 týmů. Oproti loňskému roku však nastala malá změna – soutěžícím jsme dali vybrat, zda chtějí pochod absolvovat na lehké, nebo těžké trase. A ač jsem se snažil týmy dopředu varovat, našli se blázni, kteří se i po zkušenosti z minulého roku opět přihlásili na těžkou. Celkový poměr byl nakonec 11 týmů na těžké trase, 4 týmy na trase lehké. A my jsme si řekli... chcete na těžkou? Máte to mít!

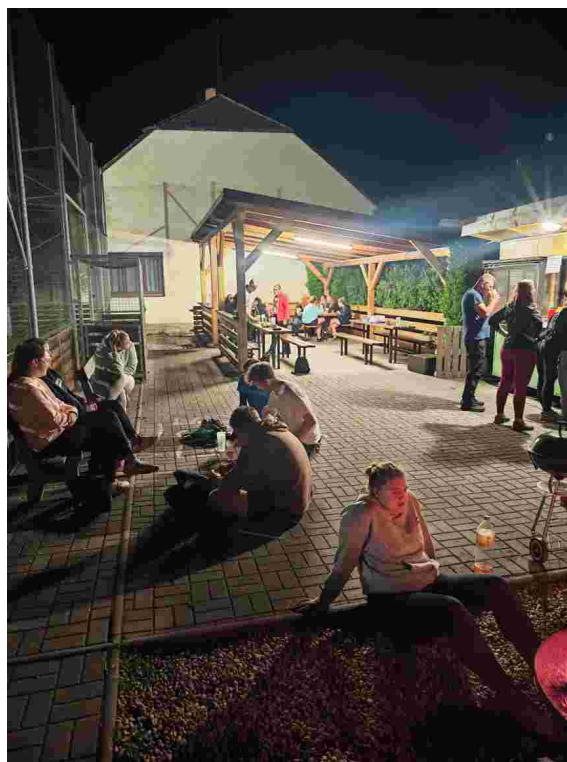
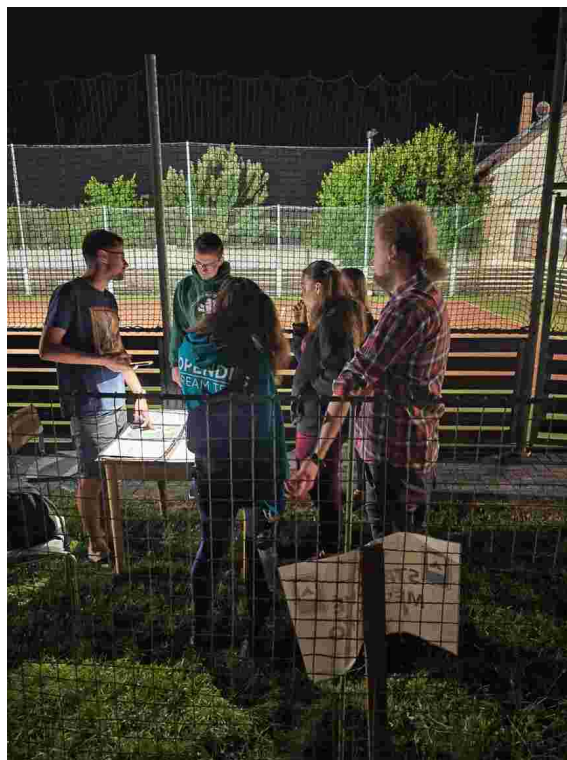

Z původního záměru umístit otázky klidně i do vody jsme s vidinou toho, že utopence sice máme rádi, ale jen naložené v láku, trochu z obtížnosti slevili. To však neměnilo nic na tom, že hledání některých otázek byl oříšek, a některé týmy strávili hledáním otázky hodinu času a více. Pro těžkou trasu bylo totiž umístění od povrchu země až do výšky čtyř metrů, což hledání výrazně ztížilo. Systém trasy byl stejný jako v loňském roce, tedy slepá mapa rozdělená mřížkou do čtverečků, každý se svojí souřadnicí, v daných čtverečcích týmy hledali otázky. Správná odpověď na otázku zavedla tým na další souřadnici. Blíže je systém pochodu popsán už v loňském letním občasníku, proto se mu dále nebudu blíže věnovat.

Trasy se nacházely v letošním roce na lukách mezi Lužany a Přesticemi, na levém břehu řeky Úhlavy. A zatímco lehká trasa měla na lukách jakýsi okruh, těžká trasa měla nejen lépe schované otázky, ale umístění stanovišť často nedávala smysl, a body se nacházely na lukách na přeskáčku. Některé týmy nachodily i kolem 14 km! Nejlépe se s těžkou trasou vypořádal tým Karolíny Bezděkové z Příchovic, který dokončil pochod ve skvělém čase 2 hodiny 40 minut, následoval ho na druhém místě tým Anety Rymusové, který sice loňské vítězství neobhájil, i přesto si myslím, že podali výborný výkon. Třetí místo obsadil tým složený z rodin Petrželků a Pelíšků, který zaostal za druhým místem o pouhých šest minut. V lehké trase nebyla tak velká konkurence, přesto tým vedený Milanem Janochem o pouhou minutu odsunul tým Kristýny Poslíkové na čtvrtou pozici. Na druhém místě skončil přespolní tým z Mečkova, vítězství si z lehké trasy odnesl tým Valentiny Štichové. Nejdelší čas včetně penalizací za telefonickou pomoc představoval 6:22 hod. na těžké trase, a dva přespolní týmy z Janovic těžkou trasu nedokončily vůbec. Je tedy vidět, že ne vždy to byla procházka růžovým sadem.

Všem týmům patří každopádně obdiv za absolvování trasy. Jsme rádi, že slyšíme veskrze pozitivní ohlasy, a že i přes některé nedostatky máte stále chuť se našich akcí účastnit, to nám dává elán do organizace a realizace dalších cílů a plánů, za což Vám tímto děkujeme.

A na závěr – možná jste zaznamenali aktivitu na tzv. smetáku u rybníka, prostoru, který byl dlouhou dobu zarostlý koprivami, křovím, bez povšimnutí. Ano – za touto aktivitou stojíme opět my. O tom, co se na smetáku dělo, děje a dít bude, a jaký záměr s ním zamýšlíme, vám s dovolením povyprávím opět v dalším čísle Lužanského občasníku.

Přeji Vám všem pěkné prožití prázdnin, letní odpočinek u menší či větší vodní plochy a šťastný návrat z dovolené zpět do našich krásných vesnic.

Za Klub lužanských turistů Václav Petrželka ml.

MÍSTNÍ KNIHOVNA LUŽANY - 2024

V roce 2024 byla místní knihovna přístupná veřejnosti každé úterý od ledna do června a od září do prosince v době od 18,00 do 19,00 hodin. Místní knihovna Lužany sídlí v budově Obecního úřadu v Lužanech na čp. 25.

Stav knihovního fondu v majetku obce k 31. 12. 2024 je ve výši 690 knižních jednotek, z toho je 90 knih žánru naučného a 600 knih krásné literatury. Náklady na nákup periodik – Přeštické noviny a čtvrtletník Pod Zelenou Horou činil 550,- Kč. Za rok 2024 byla provedena výměna 2 knižních souborů z Městské knihovny v Přešticích s celkovým počtem 225 knih. V tomto roce byla provedena po pěti letech revize knihovního fondu. Celkem bylo v roce 2024 zařazeno 110 nových knih a 20 knih bylo vyřazeno.

K 31. 12. 2024 je registrováno 97 čtenářů, z toho je 52 aktivních čtenářů, dále je z tohoto počtu čtenářů do 15 let 7 dětí. Během tohoto roku bylo uskutečněno 380 návštěv knihovny. Webové stránky knihovny navštívilo celkem 5 888 virtuálních návštěvníků. Čtenáři si vypůjčili 4 naučné knihy pro dospělé a 671 knih beletrie pro dospělé, 43 knih naučných pro děti a 207 knih beletrie pro děti a v neposlední řadě bylo evidováno 81 výpůjček periodik. V těchto počtech je již započítáno 493 prolongací – výpůjček, které se po měsíci fiktivně prodlužují.

21. června 2024 proběhlo v knihovně ve spolupráci se Základní školou a mateřskou školou Lužany pasování prvňáků na malé čtenáře. Bylo pasováno celkem 5 malých školáků.

Pod hlavičkou Místní knihovny v Lužanech pracoval kroužek „Malí šikulové“ a dětský klub „MIMIMAMI“. V kroužku šikulů se děti ve věku 2 – 6 let pravidelně scházely 1 x týdně ve čtvrtek odpoledne, zapsáno je 10 dětí, celkem za rok 2024 bylo uskutečněno 29 lekcí s celkovým počtem 160 návštěv dětí. Děti tvoří různé tematické výrobky, ve volném čase si hrají nebo malují. V dětském klubu „MIMIMAMI“, kde je zapsáno 11 maminek se svými ratolestmi do 3 let, se při 25 setkáních uskutečnilo celkem 100 návštěv. Při svých setkáních maminky sdílejí své mateřské slasti i strasti a děti navazují první kontakty se svými vrstevníky.

Věra Petrželková, knihovnice

10 DŮVODŮ, PROČ ČÍST DĚTEM

Možná namítnete, že my jsme před lety četli kvůli tomu, že jiná zábava nebyla. Pravdou ale je, že jsme četli proto, že naši rodiče věděli, co všechno tato aktivita v dětských dušičkách rozvíjí.

Chcete, aby vaše ratolesti dosahovaly ve škole těch nejlepších výsledků. Jenže aby se přání stala skutečností, neměli byste během dne zapomínat na pravidelné čtení se svými dětmi. Nejdřív budete číst vy jim, později začnou recitovat z knih ony vám. A důvod, proč se vůbec něčemu tak „zastaralému“, jako je čtení, věnovat? Zrovna dnes, kdy nás obklopují moderní technologie?

Protože lásku ke knihám se děti mohou naučit jen v dětství, a sice přibližně mezi druhým a pátým rokem. Pokud toto období podceníte, vaše dítě se nikdy nestane vášnivým čtenářem se schopností imaginace, nebude se těšit na večer, až se dům zklidní a ono bude moct dočíst posledních patnáct stran. Nikdy nezažije vzrušení z vydání nové knihy, dalšího dílu oblíbené sagy... To jsou věci a

situace, které technika nahradit prostě nedokáže. Dopřejte tedy svému potomkovi relativně lacinou zábavu, která je vhodná pro jeho duši i IQ.

1. Obzory

Děti, které čtou pravidelně a často, si rozšiřují obzory. Nemá cenu s tímto tvrzením jakkoli polemizovat. Pokud potomka posadíte před televizi, je jasné, že práci na rozvoji imaginace za něj odvedl režisér, scenárista atd. Dítě se stává jen konzumentem. Pokud ale čte, musí si samo vystavět zámky, hory i lesy, kde se dobrodružství odehrává, podle toho, co napsal autor. A to už je pořádná práce.

2. Rozvíčka

Čtení procvičuje mozek. Čtení jako takové je komplexním úkolem, který zaměstnává mozek. Je prokázáno, že během četby vznikají v mozku nové vazby a neurony neumírají stejně rychle jako u lidí, kteří pouze sledují pasivní zábavu.

3. Soustředění

Četba zlepšuje koncentraci. Není nic horšího, než když jste od knihy neustále vytrhováni. Sami víte, jak vám vadí, když se musíte v ději vracet o pár stran zpět. Proto se snažíte si vše do detailu zapamatovat a stejně tak i vaše dítě. Jestliže tedy dítěti čtete, nakonec se ho zeptejte, o čem dnešní děj byl. Snadno si tak ověříte, jestli potomek vůbec vnímal a zda ho vybraná kniha bavila. Pokud ne, pravděpodobně vám nedokáže odpovědět.

Až si vezme knihu do ruky dítě a bude číst nahlas, ptejte se ho ze stejného důvodu na totéž. Myšlenkami totiž může bloudit jinde. A pokud je dítě schopné číst si potichu, občas se ho na dobrodružství prožívané v knize také zeptejte. Nejenže bude rádo, že vás může seznámit s tím, čím právě žije, ale vy ještě budete mít kontrolu, jak na tom se čtením a porozuměním obsahu vlastně je. Perioda koncentrace se navíc s věkem prodlužuje. Předškolák se dokáže soustředit asi deset minut, školák, pokud čte něco, co ho baví, i dvě hodiny.

4. Zkušenosti

Knihy vypovídají o světě víc, než zvládnete říct během chvilky vy. Pohádky jsou plné dobra a zla, na imaginárních postavičkách vaše dítě navíc zjistí, že ne všichni, kdo jsou na první pohled hodní, zůstávají takovými i na pohled druhý... Snadno se také naučí o místech, lidech a skutečnostech, které ho denně obklopují. Knihy jsou

pokračování na další straně

důležité i proto, že díky nim je dítě schopno vystavět příběh a vyprávět konzistentně třeba o tom, co dělalo celý den ve škole. Lehce totiž dostane do hlavy, jak má vypadat dějová linka, a když bude vyprávět vlastní příběh, bude moct využít již naučené schéma.

5. Jazykověda

Knihy skvěle rozšiřují dětský slovník. Možná i o slova, která doma běžně nepoužíváte, jednou se ale mohou hodit. Dětský mozek je nepopsaný hard disk a záleží na vás, čím ho naplníte.

Podle současných statistik slovní zásoba dětí předškolního věku rapidně klesá, a pokud chcete, aby se vaše dítě umělo vyjadřovat, neexistuje lepší způsob než sáhnout po knize.

6. Hravost

Fantazii se meze nekladou. Rozvíjejte ji u svých dětí právě prostřednictvím příběhů v knížkách. Popisy míst a situací, jež jsou popsány v knížkách, dítě dříve či později využije i ve vlastních větných stavbách. Můžete s ním také dané situace společně probírat, dítě převeze vaše výrazové schopnosti a začne je využívat. Nebude pro něj problém vyprávět souvislý příběh a snadněji se vyhne vycpávkovým výrazům, což by se v budoucnu zase složitě odnaučovalo. Pokud tedy ovšem není vaše vyjadřování složeno převážně z vycpávkových slov.

7. Soucítění

Čtení zvyšuje empatii. Pokud vaše dítě právě prožívá s hlavním hrdinou Smolíčkem trápení, jestli jezinkám uteče, nebo ne, dokáže se vcítit i do vašeho smutku nebo trápení kamaráda ve školce. Je dobré, když se děti identifikují v jednotlivých postavách příběhů, snadněji se pak totiž vyrovnají s podobnými situacemi v reálném životě. Anebo vám snadno vysvětlí, jak jim je, například „Maminko, dneska je mi jako tomu zlému pejskovi, co snědl pejskovi a kočička dort.“ A vy budete vědět, že ho bolí břicho z přejedení.

8. Školní známky

Čtenáři mají lepší prospěch. To je nepopíratelný fakt, na který pedagogové pravidelně a rádi poukazují. Ti, kdo čtou, totiž mají větší přehled o historii, dokážou lépe vystavět větný sloh, nedělá jim problém rozeznat věty hlavní i vedlejší. Podobu jednotlivých slov v psané podobě mají uloženou v paměti, proto se nemusejí třeba vyjmenovaná slova tak dlouho „drtit“ a výsledkem jsou jedničky z češtiny v žákaždě získané zdarma.

9. Věrný přítel

Objeví skvělou formu zábavy. Knihu totiž mohou nosit všude s sebou, nikdy jí nedojdou baterky, a jak sami určitě víte z vlastní zkušenosti, s knihou v kabelce nejste nikde sama. A dítě, které rádo čte, nebude zlobit v čekárně u lékaře.

10. Pohodička

Četbou dítě relaxuje. Naučí se, jak být klidné, a na rozdíl od jiných zábav není dětská mysl během čtení bombardovaná dalšími vjemy, takže to nepředstavuje pro mozek takový stres. A to je balzám pro duši, který by si vaše ratolest měla dopřávat opravdu denně. A vy s ní, lepší relax totiž není.

Zdroj: www.maminka.cz

POVĚST O LOUPEŽIVÉM RYTÍŘI A ZBOŘENÍ HRADU SKÁLY

Jedna z pověstí o hradu Skále vypravuje o loupeživém rytíři. Ten se zde usadil po dobytí hradu husity. Žižka prý mu svěřil jeho správu. Ač byl Bohuslav z Vlčí urozeným pánem, majitelem neveliké tvrze ve Vlčí, stal se vbrzku se svou družinou metlou širokého okolí. Opevnil se na hradě tak dokonale, že ho nemohl odtud nikdo jen tak vypudit. Až se to přece podařilo.

Jednou projížděli Černým lesem plzeňští kupci. Blízko hradu je loupežníci přepadli, zajali a zabavili všechno zboží. Zajatci byli uvězněni v podzemních kobkách pod hradem. Byl mezi nimi také syn velmi bohatého plzeňského kupce. Otec se o něho velmi strchoval a svěřil ho před cestou do péče starému zkušenému kupci, který se o něho slíbil postarat jako o vlastního. A právě tento stařec byl ze všech zajatců nejzoufalejší. Stále přemýšlel, jak ze zajetí uniknout. Bloudil vytrvale v podzemních chodbách, až se mu s nasazením života podařilo najít východ, kterým se dostal daleko od hradu na světlo Boží. Označil si místo, obrostlé trním a spěchal do Plzně. Zde s mladíkovým otcem zorganizoval vojenskou výpravu k osvobození zajatců na hradě Skála.

Stalo se tak za temné podzimní noci, do níž svítily jen smolné louče z hodovní síně hradu, kde se odehrávala bujará pitka. Když vojáci tajnou chodbou vpochodovali dovnitř, byli loupežníci už tak zmoženi, že se nevzmohli na odpor. Nastalo pusté vraždění. A při něm byl prý hrad tak zničen, že se ze zkázy už nikdy nevzpamatoval.

Původce všeho, Bohuslav z Vlčí, byl odvezen do Plzně a popraven. Osvobozená kupecká družina se šťastně vrátila do svých domovů. Po smrti rytíře Bohuslava okolní lid věřil, že v hradě zůstaly ukryté poklady nesmírné ceny. Střežila je však příšerná zjevení, z nichž se nejčastěji zjevoval obrovský černý pes s očima jako žhavé uhlíky. Ten hlídal hradní studnu, v níž také mizel. Několik odvážlivců do ní kdysi nahlédlo a spatřilo na dně velký černý sud. Hnání touhou po zlatu, jej s nadlidským úsilím vytáhli a otevřeli. Byl plný zlatých a stříbrných mincí. Jen se jich ale dotkli, zřítel se sud zpět do studny, ozvalo se zavýení psa a studna se až po okraj naplnila vodou.

Jindy jedna žena ze Zálesí sbírala v Černém lese chrástí. Dostala se až ke zříceninám Skály. Ve zbytcích sklepení uviděla ležet zlatou knihu. Lekla se a utekla. Když se s několika muži vrátila, nenalezli už nic, ač si místo dobře zapamatovala.

Nakonec prý všechny poklady z hradu Skála vybral jakýsi mlynář z Nezdic, podivín, který ovládal kouzla a čary. Zapomněl tu jen dvanáct zlatých kachen, které se každého roku o Květné neděli procházejí vyschlými hradními příkopy. Jakmile však v kostele dočtou pašije, zmizí a objeví se zase až za rok.

(Z rukopisné
pozůstalosti odb. učitele
F. Bastla)

Nový rok 2025 jsme zahájili pravidelnými zkouškami Dívčí války, protože nás čekalo několik představení s touto hrou. Samozřejmě jsme začali také pomalu připravovat kostýmový a maškarní divadelní bál, vybírali jsme dárky na dámskou volenku, a individuálně nebo ve skupinách chystali také nezbytné kostýmy. Přestická šestka se opět postarala v pátek 21. 2. 2025 o bezvadnou atmosféru celého bálu, kterou samozřejmě dotvořily nádherné kostýmy a masky většiny přítomných. Nechyběl prodej slaných tyčinek, sladkých věnečků a po odmaskování a vyhlášení nejlepších masek také dámská volenka. Při ní se prodávaly barevné brýle, takže jsme se mohli na svět v tu chvíli dívat růžovými, žlutými, modrými či zelenými brýlemi. Vyhodnocení masek opět provedli členové kapely a pořadí bylo následující:

1. pivní lahve Lužanský rodák
2. TIC TAC
3. pankáči
4. chemické prvky
5. zpěvačka
6. kámen, nůžky, papír

Každá z vyhodnocených masek dostala malý dárek a masky na prvních třech místech ještě navíc pro tento bál speciálně vybroušený pohár s památkou na tuto akci.

Celý průběh bálu fotograficky dokumentoval p. Milan Janoch a vytvořil také velice pěkné video, které jen za první víkend zhlédlo na Facebooku přes 230 000 lidí. Za týden už vidělo sdílené video přes 760 000 lidí, do současnosti je to už 902 000 zhlédnutí. K nebývalému úspěchu krátkého pětiminutového videa určitě přispěly velice vydařené masky, skvělá nálada, ale také hudební podbarvení videa. Zkrátka – divadelní bál se opět vydařil!

S Dívčí válkou jsme zavítali 8. března 2025 do kulturního zařízení Káčko v Dobřanech, kde na nás čekal zcela zaplněný sál se 170 místy. Opět jsme si užívali zážemí a jeviště jak pro profesionály – veliké jeviště, jevištní technika, oddělené šatny se sprchami atd. atd. Věříme, že zde nehrajeme naposledy a s další nastudovanou hrou opět do Dobřan zavítáme.

Dalším místem, kam jsme zamířili, byl Kolíneček. Ve zdejší sále restaurace Na Radnici jsme vystoupili 22. 3. 2025. Zhruba 60 diváků doprovázelo naše představení svým smíchem a dobrou atmosférou.

Do Oplota 25. dubna jsme se těšili. Máme tu mnoho známých a tak jsme představení věnovali náležitou přípravu, stejně tak i místní pořadatelé. Zrekonstruované jeviště, ale také celý sál přilákal velké množství diváků, kteří vytvořili velice krásnou atmosféru, při které se zkrátka hraje už samo... Naše představení bylo vlastně oslavou otevření zrekonstruované Sokolovny a po představení čekalo na diváky ještě posezení s občerstvením.

Každoročně jsme připravili spolu s omladinou, za což jim moc děkujeme, dětské odpoledne, které se letos neslo v duchu kovbojů a indiánů. Za finanční příspěvek děkujeme SDH Lužany, za občerstvení pro děti obci Lužany.

V Dlouhé Louce jsme 21. 6. vystoupili v rámci programu pro Setkání rodáků se současnými obyvateli Dlouhé Louky. Od 15,30 jsme rodákům i příznivcům této obce odehráli nastudovanou Dívčí válku zcela zdarma, věnovali jsme ji všem, kteří ten den do Dlouhé Louky zavítali. Organizátorům děkujeme za bohaté občerstvení.

Po tomto představení jsme se ještě zúčastnili zpívání u požární nádrže s Lužanskou kapelou a večer pak navštívili taneční zábavu v místním kulturním domě. To byla poslední naše společná akce před divadelními prázdninami. Všichni jsme se pak rozešli za krásným dovolenkovým časem.

Sejdeme se opět v září na zkouškách, abychom postupně sehráli představení 4. 10. v Mrákově, 17. 10. v Dýšině, 18. 10. v Soběkurech a 15. 11. navštívíme i Radobyčice. Nebude určitě chybět ani úvodní zářijové společné posezení, kde si naplánujeme naše divadelní akce, produkce a nevynecháme ani popovídání nad našimi prázdninovými zážitky.

Krásné pohodové dny!

Věra Petrželková

SETKÁNÍ RODÁKŮ NA DLOUHÉ LOUCE

V sobotu 21. června se na Dlouhé Louce sešli ti, kteří ji mají zapsanou hluboko v srdci. Ať už zde žijí, nebo se sem vrátili po letech – na již třetím setkání rodáků se sešlo celkem 61 rodáků a dohromady kolem 130 hostů a náš malý kulturní sál praskal ve švech. Panovala vřelá atmosféra, počasí přálo, stoly byly plné koláčů a vzduch byl prostoupený vzpomínkami. Pojdme se teď spolu na následujících řádkách za celou akci poohlédnout.

Setkání rodáků zahájily dvě Aleny – Hrabíková a Loudová, které celé odpoledne provázely přichystaným programem. Hned na úvod potěšily všechny přítomné svým vystoupením Klára a Adriana Radová a Barbora a Karolína Šimonovská. Zazněla báseň věnovaná Dlouhé Louce, harmonika i trubka. Na pódium poté postupně usedli tři hosté, kteří se svými slovy vrátili do minulosti i přítomnosti Dlouhé Louky. Promluvil pan Václav Hodan, rodák a bývalý starosta, paní Věra Petrželková, starostka obce Lužany, a pan Robert Šimonovský, starosta SDH Dlouhá Louka. Jejich proslovy připomněly, že i malá vesnice má svůj význam – nejen v mapách, ale hlavně v příbězích lidí, kteří zde žili a žijí. Nechybělo ani představování přítomných rodáků, které bylo doprovázeno vlídným máváním a úsměvy. Každý rodák, který na setkání dorazil, si navíc odnesl malý upomínkový dárek – tašku a hrnek s motivem kapličky, kalendář s fotografiemi z obce a především brožuru s názvem *Když chalupy vyprávějí*, která mapuje historii jednotlivých stavení na Dlouhé Louce a byla vydána právě k příležitosti třetího setkání rodáků. Došlo i na milou povinnost – blahopřání a předání květin třem dámám, které v posledním roce oslavily významná životní jubilea – paní Kochmanové, Vancové a Holé. Po společném obědě se sál proměnil ve scénu pro ochotnické divadlo. Ochotnický kroužek z Lužan uvedl svoji verzi hry *Dívčí válka*. Po divadle se všichni vydali k pomníku padlých, kde byla položena květina jako tiché poděkování a vzpomínka. U autobusové zastávky si mohli návštěvníci pořídit neblednoucí vzpomínku v podobě fotografie ve fotarámu, který vznikl speciálně pro tuto příležitost. Odpoledne se pak neslo v rytmu harmonik, kytar, valchy i vozembouchu – v areálu SDH u koupaliště totiž od 17.00 zahrála Lužanská kapela. K vidění tu byla i výstava fotografií s tématem „Rok na Dlouhé Louce“. Celý den vyvrcholil večerní zábavou v kulturním domě, kde k tanci i poslechu hrála kapela *Heger Band*. Taneční parket nezůstával prázdný a smích a hudba se ozývala až do brzkých ranních hodin.

ZPRÁVA O ČINNOSTI SDH DLOUHÁ LOUKA

Byl to skutečně pestrý den... ovšem, aby se takový den mohl podařit, nestačí jen program a plakát. Je potřeba spousta práce v zákulisí celé akce – práce, která často není vidět, ale o to víc si ji zaslouží ocenit. Děk patří Obecnímu úřadu Lužany a SDH Dlouhá Louka, kteří akci zaštiťovali, paní Jitce Hrabíkové za koordinaci celé akce a také paní Anně Klinerové, která měla na starost komunikaci s rodáky a přihlášky. To největší uznání ale patří všem dobrovolníkům z řad občanů a členů SDH, kteří ve svém volném čase pomáhali s přípravami, výzdobou, občerstvením, úpravou veřejných prostranství i technickým zajištěním celé akce. Bez jejich ochoty, práce a srdce by se tento den vůbec nemohl uskutečnit.

Třetí setkání rodáků se tak povedlo nejen organizačně, ale hlavně lidsky. Byl to den, kdy se vzpomínalo, smálo i dojetím brečelo, zpívalo a tančilo. Den, který ukázal, že na Dlouhé Louce to stále žije – nejen v paměti, ale i v přítomnosti.

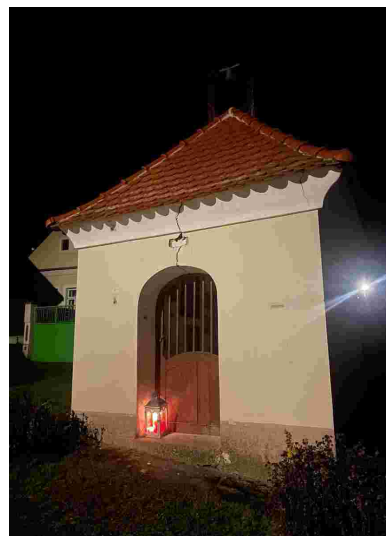

Přátelé a příznivci SDH Dlouhá Louka, píšu tento článek v úporném vedru s doznívající kocovinou z uplynulého Setkání rodáků Dlouhé Louky, které se konalo minulý víkend a které se velmi vydařilo – sešlo se mnoho hostů, realizační tým pracoval jako perfektně namazaný stroj, objednané počasí bylo dodáno v prvotřídní kvalitě. Prostě všechno „klaplo“ na první dobrou a je třeba poděkovat a smeknout všem, kteří se na hladkém průběhu této slavnostní akce během posledního půlroku podíleli. Oslavám je věnován samostatný článek.

Jak již bylo řečeno, přípravy na Rodáky byly prioritou v uplynulém půlroce – snažili jsme se, aby v naší více bylo vše uklizeno a mohli jsme rodáky přivítat se ctí.

Ještě před Vánoci, 21. 12. 2024 místní rodičové drobotiny uspořádali promítání vánoční pohádky Anděl páně. Půjčili jsme si od obecního úřadu velké plátno a po několika desetiletích se stal z našeho kulturního domu zase kinosál. Děti i dospělých se sešlo plno, zábava byla veliká i po skončení projekce. 23. prosince bylo na Dlouhou Louku rodinou Bažantových přineseno Betlémské světlo, ze kterého si každý mohl zapálit svíčku ke štědrovečernímu stolu.

Na posledním zasedání zastupitelstva v roce 2024 byla prezentována nutnost obnovení původní, 30 let nepoužívané a zarostlé cesty z Dlouhé Louky na Roupov. Vzhledem k dlouho neudržovanému stavu cesty bylo jasné, že práce budou náročnější. Část prací v rámci výcviku zásahu

s motorovou pilou provedla výjezdová jednotka Lužany pod vedením velitele pana Libora Bláhy. Hned po skončení vánočního veselí jsme se ve snaze shodit pár gramů z konzumace salátu, řízků a vůbec všeho možného 3. ledna sešli na první etapu kácení. Dokončovací práce jsme provedli 8. března, následně byl prostor předán firmě pana Ledvoně a Ženíška k finálnímu dočištění a realizaci prací na cestě.

19. ledna byl proveden úklid prostoru „na Škalce“, který je hojně využíván dětmi i dospělými – odklizení padlé borovice.

15. února proběhlo uklizení sběrného místa na větve, vyčištění odtoku koupaliště a vykácení křovin. Odměnou za odvedenou práci bylo (pro některé) první letošní opékání buřtů.

23. března jsme se v hojném počtu sešli na tradiční jarní akci – čištění koupaliště a jeho okolí, aby bylo připraveno na sezónu pro milovníky vodních zábav. Den nato postihl naši ves přivalový déšť, který spláchl ornici z pole v prostoru kontejneru na bioodpad. Mela to byla veliká, ale s pomocí techniky jsme rychle zvládli úklid a zajistili průjezdnost. Následující den jsme s pomocí hasičské stříkačky provedli dočištění komunikace.

V loňském roce byla provedena oprava fasády a střechy na hasičské zbrojnici, tak jsme se rozhodli, že by bylo dobré provést i rekonstrukci vnitřku. Na tom jsme pracovali během dubna a května – byly provedeny opravy omítek, bílení, vrata zbrojnice dostala červenobílý reprezentativní nátěr, byla provedena oprava elektroinstalace. Celkem bylo na opravách odpracováno téměř 100 hodin.

30. dubna jsme jako každým rokem stavěli Májku, kterou děvčata krásně nazdobila. Během večera jsme pekli špekáčky, klobásy, sešla se téměř celá ves a bylo veselo. A jsme pyšní, že stejně jako loni jsme vydrželi až do rána a Májku uhlídali, přestože se kolem 3. hodiny ranní ukázalo auto s nezvanými hosty. Nicméně, asi uviděli naše osvalené borce se zarputilými a nekompromisními výrazy, otočili se a s nepořízenou odjeli. Hned 3. května proběhla v kulturním domě na Dlouhé Louce tradiční Pouťová zábava. K tanci a poslechu nám hrála kapela Fénix. Tentokrát se sešlo méně hostů, než předchozí roky, ale to nám náladu nezkazilo a na sále bylo živo do brzkých ranních hodin.

Díky ochotě a aktivitě obecního úřadu se letos podařilo získat dotaci na obnovu podlahy v sále kulturního domu. Původní parkety byly místy propadlé, děvčatům se bořily podpatky a každoroční drobné opravy již nebyly dostačující. Vzhledem k nabitému programu v tomto roce bylo třeba akci důkladně naplánovat. Nicméně, povedlo se, dodavatelská firma dodržela termíny, vše provedla profesionálně, takže jsme mohli Rodáky přivítat v krásném kulturním domě s podlahou, kterou nám může závidět kdejaký honosný sál.

23. května jsme provedli likvidaci starého plotu u koupaliště, který byl v žalostném stavu a ostudou celého prostoru. Díky zapůjčenému bagru panem Čechurou práce utíkala rychle a podařilo se akci dokončit během pár hodin.

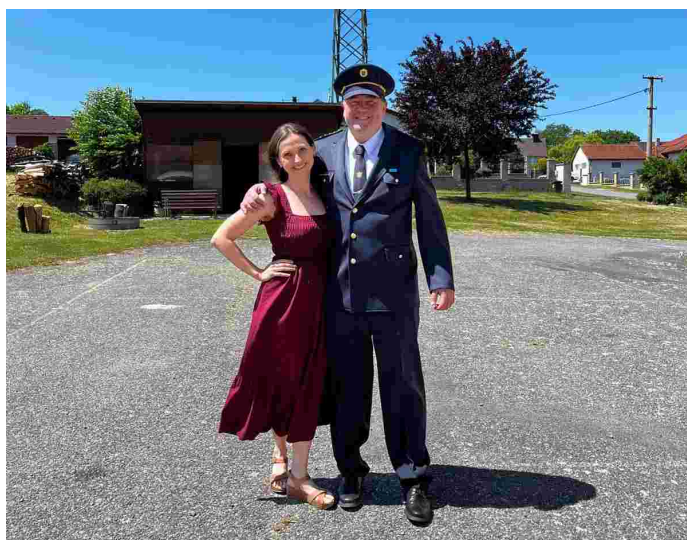

1. června uspořádali místní rodičové Dětské odpoledne na Škalce pro děti všech věkových kategorií, kde jsme se podíleli na realizaci. Byla připravena dobrodružná stezka s nelehkými úkoly, na jejímž konci čekala odměna. Na závěr se pekly buřty do té doby, než kolem 20. hodiny zábavu ukončila průtrž. Organizátorům patří velký dík a obdiv za přípravu a velmi povedené odpoledne.

Po několika prosbách, výhrůžkách a nátlaku ze strany členů sboru, paní starostky, funkcionářů okrskového i krajského sdružení a četných káravých zápisech zasedání Valné hromady si starosta SDH Dlouhá Louka konečně pořídil (nejen) na Rodáky slušivou hasičskou uniformu, ve které bude reprezentovat náš skvělý sbor.

Kromě výše zmíněných akcí se konalo několik uklízacích brigád a technických výjezdů. 23. června jsme likvidovali padlou větev na silnici mezi Lužany a Dlouhou Loukou a 25. června jsme řešili kuriózní nehodu, kdy ranní školní

autobus nešťastnou náhodou najel do svahu u autobusové zastávky a uvízl. Zásah to byl rychlý, po ohledání situace jsme provedli odkopání části svahu a autobus uvolnili ještě před příjezdem asistenčního vozu. Šofér byl za pomoc vděčný, nabízenou finanční odměnu jsme samozřejmě odmítli, popřáli mnoho šťastných kilometrů, zamávali a autobus pokračoval do Lužan s mírným zpožděním vyzvednout další vzdělání lačné školáky.

Co říci závěrem? V uplynulém půlroce bylo práce hodně, všichni jsme trošku unavení, ale šťastní, že se vše povedlo. Je skvělé, kolik ochotných a šikovných lidí, kterým není lhostejno, jak se nám tu žije v našem sboru i vesnici, máme. A myslím, že je to vidět na první pohled. Chtěl bych všem ještě jednou poděkovat, děkuji také obecnímu úřadu a zastupitelstvu za velkou podporu. Přejí báječně prožité prázdniny, spoustu sluníčka, legrace a odpočinku.

Mějte se skvěle, ať se vám všem dobře daří.

Za SDH Dlouhá Louka

Robert Šimonovský, starosta sboru

ČINNOST SDH LUŽANY

Vážení hasiči a příznivci,

letní prázdniny jsou tady, polovina roku za námi a nás čeká bilance prvního pololetí roku 2025.

Začátek roku je vždy až na výjimky z let 2021 a 2022 stejný – tradiční hasičský bál, kterému předchází zvaní v obci. Naši členové navštěvují občany v jejich příbytcích a kromě nezbytného pozvání na bál je také informují o činnosti sboru, zkrátka zvaní na bál není jenom vybírání peněz za vstupenky, je to i záležitost společenská.

Letošní bál se nám opět povedl, hudba SKALANKA si tentokrát dala opravdu záležet a všichni jsme se, myslím, dobře pobavili. Čistý zisk z bálu činil 16.984 Kč.

V lednu jsme kromě bálu navštívili valné hromady sprátených okolních sborů.

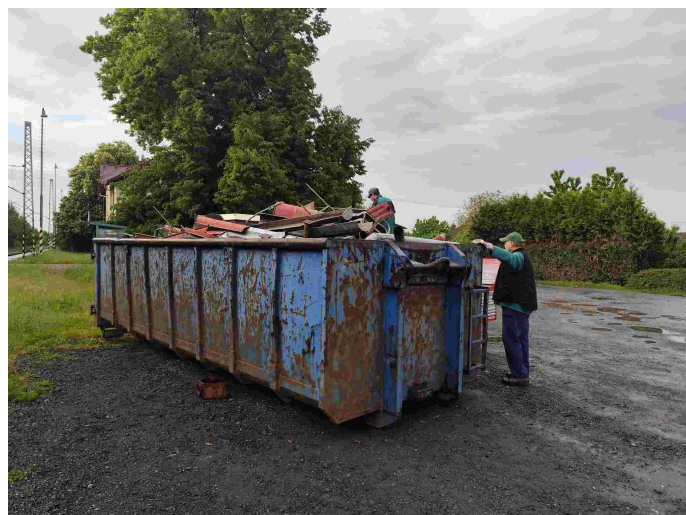
Protože jsme na začátku roku měli několik členů výboru dlouhodobě nemocných, uspořádali jsme výborové schůze postupně u nich doma. Tím jsme splnili usnesení z valné hromady o návštěvě nemocných členů a také se dlouhodobě nemocní mohli jednání výboru zúčastnit.

Koncem února se konala valná hromada okrsku ve Skočicích i za účasti našich zástupců. V březnu proběhlo v našem hostinci setkání zasloužilých hasičů okresu Plzeň-jih. Někteří naši členové se postarali o občerstvení hostů.

V dubnu jsme uspořádali brigádu v hasičské zbrojnici, proběhl zejména úklid zbrojnice a okolí, a při té příležitosti jsme vyzkoušeli výjezdovou techniku. Vždy se najdou nějaké nedostatky, které je třeba odstranit, abychom nebyli překvapeni při výjezdu.

V květnu jsme provedli sběr železného šrotu po vsi, při kterém se podařilo sebrat 3.200 kg. Za železný šrot jsme utržili 6.689 Kč do pokladny sboru.

V květnu jsme uspořádali další brigádu ve zbrojnici, při které jsme přidělali různé věšáky a další věci, které nám usnadní skládání věcí a přehled o nich, zejména při zásazích, kdy není času nazbyt.

Na Den dětí pravidelně přispíváme, letos jsme přispěli částkou 1.500 Kč.

Koncem června jsme na pozvání hasičů z Černotína předvedli ukázkou hašení ohně s naší koněspřežnou stříkačkou. Účastníkům oslav založení SDH v Černotíně se ukázka líbila a naše historická stříkačka byla po celou dobu

výstavy středem pozornosti návštěvníků. Někteří si i zkoušeli zapumpovat a zjistili, že naši předkové neměli při zdolávání požárů lehkou práci.

Když už jsme u historie, letos si připomínáme nejen u nás, ale prakticky v celém světě 80. výročí ukončení šestiletého válečného konfliktu, který se do historie zapsal jako II. světová válka. Pojďme se společně podívat na činnost našeho sboru v tomto období. Snažil jsem se pátrat v historických záznamech uložených v naší hasičské zbrojnici, zda se mi nepodaří dohledat a zmapovat činnost našeho sboru v době války. Snad nejlépe tehdejší dobu vystihuje nalezený zápis z první poválečné valné hromady, která se konala dne 7. 4. 1946 (doslovná citace):

pokračování na další straně

„Proto, že náš sbor od r. 1941 nekonal žádnou valnou hromadu a to z důvodů těch, které jsou vám všem dobře známy, chci vám nastínit, kolik měl náš sbor v roce 1941 členů a kolik jich má ku dnešnímu dni.“

V roce 1941 měl náš sbor 100 členů, z toho bylo 29 členů činných a 71 členů přispívajících. V tomto jsou započteny 4 ženy, které musel sbor za okupace podle nařízení odhlásit. Od roku 1941 do dnešního dne ubylo nám úmrtím nebo odstěhováním 22 členů tak, že k dnešnímu dni čítá náš sbor 78 členů. Z toho jest 23 členi činní a 55 přispívajících. Sbor konal od roku 1941 do konce roku 1945 15 výborových schůzí. Jest to poměrně málo schůzí, ale jak všichni víte, že za okupace se dělalo jen to, co bylo právě nařízeno. Sbor konal v této době některé zábavní podniky, dokud to bylo povoleno a na kterých vydělal určité peníze. Pak přišlo nařízení, že všechny majetek hasičského sboru musí převzít obec, proti tomu že však obec musí hradit sboru všechny potřebné výdaje. Sbor daroval obci i peníze, které měl na hotovosti v částce 6.320 Kčs a vkladní knížku, na které bylo vloženo u Hosp. záložny v Přešticích 3037,70 Kčs, tak, že nyní předkládá hasičský sbor každým rokem hasičský rozpočet obci a ta podle potřeby sboru peníze vydává. Co se týče věci administrativní, dopisů a.t.d., musel převzít za okupace br. velitel a myslím, že měl práce dosti, protože bylo v této době různých nařízení, které vyřizoval sám.

V roce 1945 konal sbor 2 schůze výborové, ve kterých bylo jednáno o koupi sanitního automobilu, který v naší obci zbyl po maďarské armádě, ale divisním vojenským velitelstvím v Plzni nebylo naší žádosti vyhověno.

Ku konci své zprávy chtěl bych jen ještě říci, aby občané v Lužanech věnovali hasičskému sboru trochu pozornosti, zvláště z řad mladých aby se hlásili do práce v hasičském sboru, který pracuje nezištně pro dobro všeho občanstva, k čemuž provolávám mnoho zdaru.“

br. Kovářík
starosta

br. Červený Fr.
velitel

br. Kasl
jednatel

Protože letošní rok je pro sbory rokem volebním a příspěvek do dalšího čísla občasníku už může klidně psát někdo jiný, pojďme se společně poohlédnout za posledními 5 lety práce našeho sboru.

2020

Valné hromady v roce 2020 a 2021 se nekonaly z důvodu pandemie COVID. Nový výbor a nový starosta sboru si tak museli poradit s touto nástrahou. Neodkladné problémy byly řešeny prostřednictvím sociálních sítí a telefonů.

V roce 2020 ještě proběhl tradiční hasičský bál. Poté již bylo v březnu zrušeno Shromáždění starostů sborů okresu Plzeň jih, jež mělo být konáno právě v Lužanech. V rámci příprav na shromáždění jsme uskutečnili i několik pracovních setkání s přípravným výborem okresního sdružení. V té době se začala rapidně zhoršovat epidemiologická situace v zemi a několik dní před plánovaným konáním byla akce nařízením vlády zrušena.

V dubnu téhož roku mělo proběhnout Shromáždění zástupců okresů Plzeňského kraje, které jsme rovněž měli pořádát v Lužanech. I to bylo nakonec ze stejných důvodů zrušeno, neproběhl ani plánovaný sjezd hasičů Čech, Moravy a Slezska. Již zmiňované shromáždění delegátů okresu Plzeň-jih plánované původně na březen 2020 se podařilo zrealizovat v srpnu roku 2020.

Jediné, co neustalo celý rok 2020 a první polovinu roku 2021, byly práce na rekonstrukci hasičské zbrojnice, které začaly v březnu roku 2020. Vše odstartovala plánovaná výměna oken a úprava okolí hasičské zbrojnice z rozpočtu obce. Poté padlo naše rozhodnutí o zřízení dvou místností v půdním prostoru zbrojnice a o úpravě zasedací místnosti, rovněž za finanční podpory obce, práce si členové až na výjimky dělali sami. Počáteční nadšení, spojené s pracemi na hasičské zbrojnici, nám vydrželo prakticky až do června 2021, kdy byla rekonstrukce ukončena.

2021

Začátkem dubna 2021 se konečně zmírnily dopady pandemie na všední život a za přísných hygienických opatření bylo konečně v Lužanech dne 29. 4. uspořádáno krajské shromáždění. Členové našeho sboru se postarali o službu na parkovišti, pořadatelskou službu v sále, fotodokumentaci, zkrátka všechno, co bylo potřeba. Od krajského výboru jsme obdrželi poděkování za zorganizování této akce. Starostou Krajského sdružení hasičů Plzeňského kraje byl opětovně zvolen náš člen p. Josef Černý.

V červnu roku 2021 nastala dlouho očekávaná chvíle - ukončení rekonstrukce hasičské zbrojnice. Tuto akci jsme naplánovali na 19. 6., kdy byli zároveň do Lužan pozváni zástupci obce a SDH Lužany u Jičina. Samozřejmě byly narychlo realizovány dokončovací práce, jako je nátěr fasády, nátěry vrat a ostatních kovových prvků na fasádě, úklidové práce a podobně. Například jsme na fasádu namontovali hasičský znak našeho sboru, který nám zakoupila obec. A pak jsme ho zase odmontovali, protože zhotovitel zapomněl na znak umístit rok založení, který jsme mu zadali. Poslali jsme jej zpátky k výrobcí a do slavnostního otevření zbrojnice bylo vše v pořádku. Naším kolegům z Lužan se, myslím, prohlídka hasičské zbrojnice a obce líbila. Opětovně musím poděkovat za obětavost a práci našim hasičům a hasičkám, a to nejen při rekonstrukci samotné, ale také při následném úklidu.

V červenci roku 2021 se uskutečnil sjezd hasičů Čech, Moravy a Slezska v Brně.

Týž rok jsme o pouti uspořádali Den otevřených dveří v hasičské zbrojnici, a tak si mohli opravenou hasičskou zbrojnici prohlédnout i návštěvníci Lužan. Během odpoledne se podle zápisů v návštěvní knize dostavilo na prohlídku více jak 70 návštěvníků. Z tohoto velkého zájmu jsme měli samozřejmě radost.

V našem sboru od roku 2019 nepůsobí družstvo mladých hasičů. V minulém čísle občasníku jsem vyzval rodiče dětí, zda by někdo z nich neměl zájem s dětmi pracovat, bohužel nikdo o práci s dětmi neprojevil zájem.

2022

Hasičský bál v roce 2022 jsme nepořádali. V té době už bylo možno pořádat kulturní akce, ale za obtížné splnitelných podmínek, např. prokazování bezinfekčnosti návštěvníků a podobně.

V květnu 2022 jsme na žádost obce provedli náročnou demontáž a likvidaci starého kotle z kotelny Kulturního domu v Lužanech. Na této poměrně náročné akci jsme odpracovali 80 brigádnických hodin a rovněž jsme prodejem materiálu z kotle získali nemalou finanční částku do pokladny sboru.

pokračování z minulé strany

V červnu jsme se zúčastnili okrskové soutěže v Přesticích, která se konala poprvé po dvou letech omezení sportovních a jiných událostí v souvislosti s pandemií. Soutěž probíhala v disciplínách štafeta 4x100 m a požární útok. Družstvo našich mužů obsadilo 4. místo ze šesti zúčastněných družstev, družstvo žen si vybojovalo první místo.

V listopadu bylo na shromáždění starostů přijato usnesení o zvýšení členských příspěvků ze 100 Kč na 200 Kč.

Poprvé jsme přivezli a usadili vánoční strom v lužanském parku. Pravidelně zajišťujeme při této akci technické zázemí společně s výjezdovou jednotkou.

2023

V roce 2023 se konečně po dvou letech koná hasičský bál. Sbor čeká významná událost – oslava 140 let svého trvání. Téma oslav jsme tentokrát pojali jako představení historické techniky a historie hasičstva. Intenzivně jsme pracovali na organizaci oslav již od prosince 2022, kdy jsme odvezli do Nového Hrozenkova na Severní Moravě stará rozpadlá loukoťová kola z naší koněspřežné stříkačky. Nově vyrobené jsme přivezli zpět již 18. února. O jejich výrobu se postaral kolářský mistr p. Krystyník. Historickou stříkačku jsme postupně zprovoznili a připravili na ukázkou hašení ohně. Ta naposledy proběhla při oslavách 100. výročí založení sboru v roce 1983. Mimo jiné byla opravena a zprovozněna naše požární stříkačka PS – 8, dar od p. Václava Rajta, a historická stříkačka Stratílek z roku 1948, kterou jsme obdrželi darem od sboru Dlouhá Louka. Opravu této stříkačky provedl p. Chrastil ze Sedlce.

Dne 18. března jsme v naší hasičské zbrojnici uspořádali setkání zasloužilých hasičů okresu Plzeň – jih.

Během měsíců březen a duben se uskutečnilo několik brigád na údržbu techniky a úklid hasičské zbrojnice a také několik organizačních schůzek spojených s přípravou na oslavy

V květnu jsme v obci pomáhali ochotníkům a mládežníkům při pořádání Staročeských májů.

Při oslavách výročí založení koncem května projížděla ráno koněspřežná stříkačka s osádkou po vesnici. Historické stejnokroje nám zapůjčili hasiči z Příchovic. Hasiči z Lužan u Jičina nám u příležitosti oslav věnovali věčný dar. Od Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska jsme obdrželi nejvyšší stuhu 1. stupně k praporu Ústředí hasičů Čech, Moravy a Slezska, který jsme získali v roce 1993. Ke stuze jsme zároveň dostali částku 2.000 Kč. O zdařilou ukázkou historické techniky se postarali i hasiči ze Žerovic se zrekonstruovanou hasičskou stříkačkou od firmy EBERT a hasiči z Dlouhé Louky se svým poněkud netradičně pojatým požárním útokem. Posledním vystoupením hasičského odpoledne byl zásah naší výjezdové jednotky. Vzhledem k tomu, že nebylo možno z technických důvodů zajet s autem na hřiště, veškerou techniku si v rámci zásahu přinesli z požárního vozidla, které stálo na cestě u hřiště. Členové výjezdové jednotky ukázali, že si umí poradit v každé situaci.

V červnu jsme naši koněspřežnou stříkačku předvedli při ukázce na oslavách založení sboru ve Štěpánovicích.

Koncem roku ještě proběhly v areálu hasičské zbrojnice zemní práce na zvelebení celého objektu, opět za finanční podpory obce.

Na oslavy přispěli:

Obec Lužany 35.000 Kč;

Firma LEUZE – Ing. Pavla Housara 20.000 Kč;

Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových 15.000 Kč;

Ing. Jiří Pecka 11.765 Kč;

firma TOYOTA DOLÁK 4.000 Kč;

firma OSEVA PRO 3.000 Kč;

Mgr. Milan Platzner 3.000 Kč;

Ing. Petr Bouda 2.000 Kč;

rodina Petrželkova 2.000 Kč;

rodina Faiglova a Šperlova 1.000 Kč;

Nadace pro podporu hasičského hnutí 10.000 Kč.

Veškeré finanční dary byly použity na propagaci hasičského hnutí a rekonstrukci historických strojů. Všem sponzorům patří poděkování.

2024

V roce 2024 jsme pomáhali při organizaci setkání rodáků obce Lužany, a to hlavně úklidem v obci a v hasičské zbrojnici, výstavkou kronik, fotografií a historické techniky pro naše spoluobčany.

V červnu jsme provedli na oslavách založení sboru ve Skočicích ukázkou hašení ohně s naší koněspřežnou stříkačkou v nových historických oblecích a přilbách. Stejnokroje ušila Markéta Seidenglanzová a přilby vytiskl na 3D tiskárně Josef Havránek, č.p. 50. O týden později jsme se vypravili na celostátní setkání hasičských praporů v Telči, které se konalo u příležitosti 160. výročí založení prvního českého hasičského sboru. Akce se konala za účasti předsedy senátu, hejtmána Jihočeského kraje, starostky hasičů Čech, Moravy a Slezska a mnoho dalších významných hostů. Přítomno bylo 694 sborových praporů z celé republiky, včetně praporu Sboru dobrovolných hasičů Lužany.

V pátek 13. září zasáhly části České republiky mohutné povodně. Nejvíce zasaženými oblastmi republiky byly Moravskoslezský a Olomoucký kraj. V oblasti Jeseníků například napršelo místy 400 – 500 mm srážek na metr čtvereční. Bez elektřiny zůstalo na 250.000 odběratelů, o život přišlo 13 osob. Škody napáchané povodněmi dosáhly desítek miliard korun. A opět to byli, po boku dalších složek integrovaného záchranného systému, dobrovolní hasiči napříč Českou republikou, kteří se, ostatně jako vždy v minulosti, obětavě zapojili do odstraňování následků povodní, dobrovolně a ve svém osobním volnu. Ani náš sbor nezůstal pozadu, po dohodě s naším velitelem Liborem Bláhou, rodákem z Ostravska, jsme společně přispěli finanční částkou na konkrétní rodinu, která byla přímo zasažena povodněmi. Částka věnovaná naším sborem činila 3.000 Kč.

V září se početná skupina 12 hasičů a příznivců rozjela do Lužan u Jičina na přátelskou návštěvu k tamějším hasičům.

Toto byl stručný přehled činnosti sboru za uplynulé volební období.

Na závěr mi dovolu, abych se rozloučil větou z již zmíněného zápisu z roku 1946, jehož poselství bylo poplatné době a lze se s ním plně ztotožnit i dnes:

„Ku konci své zprávy chtěl bych jen ještě říci, aby občané v Lužanech věnovali hasičskému sboru trochu pozornosti, zvláště z řad mladých aby se hlásili do práce v hasičském sboru, který pracuje nezištně pro dobro všeho občanstva, k čemuž provolávám mnoho zdaru.“

Václav Petrželka st., starosta sboru

ŽIVOT V LUŽANSKÉ ŠKOLE

V novém roce si děti sdělily své zážitky z vánočních prázdnin a všichni jsme se společně pustili do další práce.

Základní škola

V pátek 28. února proběhl Den otevřených dveří. Široká veřejnost tak měla možnost nahlédnout do nově vybudované místnosti pro školní družinu i do ostatních prostor školy. Navštívilo nás velké množství lidí, z nichž mnozí rádi zavzpomínali na svá vlastní školní léta v lavicích lužanské školy.

Také v letošním roce odeslaly paní učitelky zdařilé výtvarné práce žáků do okresního kola výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí.

Žáci 1. a 2. ročníku jeli 19. března a 10. dubna do klatovského divadla na pohádková představení „Sny skřítků Smítka“ a „Perníková chaloupka“.

Vím a umím si poradit – vědomostní soutěž HZS Plzeňského kraje na téma „Ochrana člověka za mimořádných situací“ probíhala v měsících března, dubna a května 2025.

V pátek 21. března plnili žáci 2. až 5. ročníku úkoly školního kola soutěže Matematický klokan v kategoriích Cvrček (pro 2. a 3. ročník) a Klokánek (4. a 5. ročník).

Žáci 5. ročníku se zapojili do národního testování Scio ve dnech 1. až 3. dubna v předmětech český jazyk, matematika a ostatní studijní předpoklady.

V pátek 2. května jsme si v I. třídě udělali den v programu Dobronauti, kdy jsme se opět po roce vydali za dalším dobrodružstvím Agenta Blacka a pomohli mu vyřešit těžkou misi.

Při zápisu do 1. ročníku ZŠ na školní rok 2025-2026 dne 8. dubna bylo zapsáno 7 dětí.

Stále pokračuje naše spolupráce se školou ve Švihově v projektu Zlaté české ručičky. Základní školu ve Švihově navštívili naši žáci II. třídy 2. května, kdy prováděli pod vedením švihovské paní učitelky zajímavé fyzikální pokusy.

Na pěší výlet do Zelené Hory a na Taneček jsme se vydali 9. května po krátkém seznámení s pověstmi, kterými je toto místo opředené.

Při preventivním programu „Kamarádem být“ si 13. května žáci připomněli v různých modelových situacích zásady kamarádského a slušného chování.

Ve čtvrtek 22. května jsme jeli autobusem do Environmentálního centra Krsy. Tento výlet byl podpořen Plzeňským krajem, neboť jsme jako škola získali dotaci na dopravu. Krsy se nachází v okrese Plzeň – sever a jejich centrum je skutečným skvostem. Naši školáci se v něm dozvěděli spoustu zajímavostí o vývoji člověka, fungování vesmíru a Sluneční soustavy, vlivech podnebí na naši krajinu, poznávali přírodu. Výlet se nám moc líbil a děti získaly zábavnou formou při práci ve skupinách mnoho nových poznatků.

Na výchovném koncertu 25. března nám předvedly hru na různé hudební nástroje děti, které se hře učí v Základní umělecké škole Přestice.

V pátek 30. května jsme se vydali na školní výlet do Klatov. Naším cílem byl místní Kynologický klub neboli cvičák psů. Čekali tam na nás různí pejsci se svými páničky. Společně nám ukázali, jak trénují a které povely pejsci zvládnou. Někteří nám předvedli i agility, tedy běh přes překážky. Zajímavá byla ukázka výcviku obrany a na závěr jsme si vyzkoušeli canisterapii. Bílé švýcarské ovčáky jsme mohli česat a zdobit, potom jsme jednoho z nich využili jako polštář a relaxovali na něm. Příjemně strávené dopoledne jsme zakončili návštěvou cukrárny.

V květnu a v červnu jsme byli pozváni na dopravní hřiště v Blovicích, kde si starší žáci osvěžili své znalosti o pravidlech silničního provozu pro cyklisty.

Krátkým kulturním vystoupením v lužanském zámku dne 15. května přivítaly Eliška Sedláčková, Lenka Lešetická, Ema Lešetická a Tereza Motlíková nové občánky a předaly jejich rodičům drobné dárky, které zakoupil Obecní úřad Lužany.

V Základní škole Letiny uspořádali 17. června setkání pro žáky z malotřídních škol v rámci projektu Den v jiné škole. Účastníci plnili zábavné úkoly a soutěžili v atletických disciplínách. Vít Fencel, žák z naší školy, získal 1. místo v atletických disciplínách.

V úterý 17. června jsme v místní knihovně pasovali na čtenáře naše prvňáčky. Role se tradičně zhostila starostka obce paní Věra Petrželková, která se svou družinou prvňáčky povýšila do řádu čtenářů. Děti musely projít nejednou zkouškou – od luštění rébusů, přes skládání jmen pohádkových postavíček, po ukázkou samostatného čtení. Všichni společně zarecitovali báseň „K čemu jsou kluci a holky na světě“, kterou se poctivě naučili.

Den bez
aktivky
v základní
škole

V pátek 20. června se vydali žáci 5. ročníku do Základní školy Josefa Hlávky v Přesticích, aby poznali prostředí školy, kam nastoupí v září do 6. ročníku. Dopoledne plně her pro ně připravili žáci 9. ročníku pod vedením vyučujících. V poledne ochutnali oběd v tamní školní jídelně.

V závěru školního roku jsme si ještě v I. třídě udělali bylinkový den. Nejenže jsme si přinesli bylinky z vlastních zahrádek, ale vydali jsme se i do přírody a hledali divoké byliny. Ty nemusíme speciálně pěstovat a rostou všude kolem nás. Donesené bylinky jsme využili při čichové a chuťové hře, vytvořili si z nich nápoj a zužitkovali je i při svačině. Nezapomněli jsme malovat a vypravovat si. Krásně jsme tak završili náš společný rok.

Se žáky 5. ročníku jsme se rozloučili v kulturním domě za přítomnosti jejich nejbližších krátkou besídkou.

Školní družina

Po vánočních prázdninách jsme zahájili nový rok stopovací hrou Tři králové, při které jsme si připomněli význam tohoto svátku. Počasí nám přálo a všichni si užili radovánky na sněhu. V dalších dnech se děti zabavily především hračkami, které do družiny přinesl Ježíšek.

V lednu se naše třída proměnila v uměleckou dílnu, kde vznikaly sněhové vločky rozličných tvarů zdobené stříbrnými a zlatými třpytkami a sněhuláci z pěnových válců.

V polovině ledna jsme byli s družinou pozváni na zahradu k žákyním naší školy Jessice a Esterce Barabášovým na ukázkou sportu Hobby horsing. Jessica nás seznámila s pravidly tohoto sportu a všechny děti si mohly zkusit skákat přes překážky. Ukázala nám sbírku ocenění, které při soutěžích v tomto sportu získala. Esterka nás provedla domácí mini farmou čítající několik druhů mazlíčků. Děvčatům moc děkujeme za hezké odpoledne.

V dalších dnech jsme se vydali na lužanskou vyhlídku „U Soudku“ nakrmit ptáčky a lesní zvířátka.

Navštívili jsme výstavu diorám Klubu RC tanky Aš v Domu historie Přesticka u příležitosti 80. výročí od konce 2. sv. války. Zhlédli jsme výstavu fotografií krajin pana Jaroslava Kubáta. Výlet do Přestic jsme tradičně zakončili pobytem na dětském hřišti.

V únoru vedla naše první cesta na zajímavou exkurzi do truhlárny pana Šaloma. Pan truhlář nás seznámil s nástroji, které používá při své práci, a ukázal nám své výrobky.

V dalších únorových dnech jsme vyrobili originální ptačí krmítka z vlašských ořechů a rozvěsili je na zahradě školy.

Zapojili jsme se do soutěže „Na cestě“ vyhlášené hnutím Brontosaurus. Měli jsme za úkol každý den vyfotit rozvíjející se květy orchideje. Z fotografií jsme vytvořili hudební video a to jsme do soutěže odeslali.

Pozorovali jsme, jak klíčí semínka řeřichy a ředkvičky, na kterých jsme si po vyklíčení pochutnali.

Vyráběli jsme valentýnky pro naše milé kamarády a rodiče. Děti v družině vyhlásily soutěž o nejkrásnější obrázek se zimní tematikou. Odměny pro soutěžící vyrobil tatínek naší žákyně Elišky Havránkové.

Koncem února jsme se začali připravovat na masopustní průvod. Vyráběli jsme masky a hudební nástroje, bubínky z plechovek od broskví a rumba koule z pet lahví od pitné vody. Při průvodu jsme rozdávali vlastnoručně vyrobené růže z krepového papíru a zápichy s klauny. Za doprovodu

houslí jsme zpívali oblíbené české písničky. Děkujeme všem lidem, kteří nás pohostili výbornými dobrotami a darovali nám drobné penízky. Za ty jsme si koupili nové hračky do družiny.

V březnu jsme „zavítali k Eskymákům“ a vyrobili si z papíru inuitské sluneční brýle. Potom jsme si také z papíru zhotovili první jarní květinu – sněženku.

V první polovině března nás čekal maškarní bál. Všichni jsme si zatancovali, zasoutěžili a odměnili se za krásné masky.

V druhé polovině března jsme jeli autobusem do přeštického kina na filmové představení „Kayara a tajemné město Inků“.

Jaro jsme přivítali výrobou sluníček z papírových talířků a krepového papíru.

Spolužáci z kroužku Badatelský klub nám předvedli ukázkou jízdy robotického auta postaveného ze stavebnice Lego, které řídili přes aplikaci v mobilním telefonu.

28. března jsme se rozloučili se zimou v Nezdicích na mostu. Do řeky Úhlavy jsme vhodili vlastnoručně vyrobenou Moranu. Při cestě zpět jsme ozdobili krepovým papírem větve stromu a přinesli tím jaro do Lužan.

V dubnu k nám do družiny „zavítal Apríl“ – tehdy děti objevily velkou papírovou krabici naplněnou dalšími krabicemi. Uvnitř našly tajemnou indicii k nalezení sladkého pokladu. Protože jsou to děti chytré, poklad vypátraly.

Se svým pejskem mezi nás přišla paní Michaela Pánovcová, která se zabývá canisterapií. Poznali jsme, jak máme se psy správně zacházet a eliminovat zranění.

Zapojili jsme se do soutěže Zdravá pětka. Účastníci se pokoušeli vařit a péct zdravé pokrmy. V prvním týmu soutěžili se svými jemnými tvarohovými palačinkami s medem a banány žáci 1. a 2. ročníku - Tomášek Šíma, Láďa Toman a Eliška Číková. Ve druhém týmu chtěly uspět dívky ze 3. až 5. ročníku Eliška Havránková, Lenka Lešetická a Emička Lešetická se svými narozeninovými muffiny s jahodami. Všichni se v obou týmech moc snažili a výsledky jejich práce byly opravdu „mňam“.

V květnu nás navštívila paní Václava Koukolíková, aby si pod jejím vedením děti vyrobily pro maminky k jejich svátku krásný obrázek s beruškou nebo s tulipány.

V dalších květnových dnech jsme jeli do Přeštic na výstavu „Tvoření života koření“ v Domu historie Přešticka. V kině jsme zhlédli filmové představení Zlatovláska.

Družinová sportovní olympiáda

Vařili jsme Čarodějnický elixír z bylin a Kouzelný lektvar. Děti si tohle kouzlení s jedlou sodou, potravinářským barvivem, jarem, třpytkami a octem náramně užily.

V druhé polovině května jsme se spolu s kamarády z kroužku Badatelský klub vydali na výlet do Centra sportu a zábavy Area D, kde se všichni opravdu vyřádili. Naše poděkování patří tatínkovi žákyně Nelinky Novákové za sponzorský dar v podobě vstupného zdarma.

V závěru května nám paní Jitka Wojnarová, maminka Jessiky a Esterky Barabášové, předvedla ukázkou létání s drony na fotbalovém hřišti. Dětem se ukázka velmi líbila a také měly možnost zkusit si dron ovládat. Paní Wojnarové děkujeme.

Za příjemného teplého počasí jsme se vydali na „šipkovanou“ výpravu v přírodě, jejíž trasa vedla kolem lužanského rybníku. Na konci nás čekala sladká osvěžující odměna – zmrzlinový kornout.

Den dětí jsme oslavili na víceúčelovém hřišti sportovními a logickými hrami, tancem a zpěvem za doprovodu hudby. Ani tentokrát nechyběla na závěr odměna.

V červnu se družina proměnila v levandulové království. Tatínkům jsme k jejich svátku vyráběli vonný pytlíček s přáníčkem.

V polovině června jsme se školní družinou jeli do Domu historie Přešticka na výstavu prací dětí, které vytvořily v kroužku výtvarného oboru ZUŠ.

ŠKOLSTVÍ

Na výstavě výtvarného oboru ZUŠ Přeštice jsme našli obrázky a keramické modely našich bývalých žáků Terezy Rathové a Marianky Hřebcové a současných žáček Elišky Sedláčkové, Terezy Beránkové a Elišky Havránkové. Fotografie děl našich žáků si mohou zájemci prohlédnout ve fotogalerii na webu školy. Těší nás, že se dívky takto krásně prezentují i mimo naši školu.

18. června se všichni těšili na výlet na Dlouhou Louku, kde pro nás byla připravená „stopovačka“ a oblíbené opékání uzenin. Seznámili jsme se s novými zvířecími

kamarády kobyilkou Sylvou, hřebečky Cipískem a Silverem a kozou Kájou. Na závěr výletu jsme se odměnili za splnění lovu usměváčků a písmenek, odhalili jsme tajemství záhadných písmenek (DOBRÁ PRÁCE) a zároveň zhodnotili celý uplynulý rok.

Ke konci června jsme ještě dvakrát zavítali do Přeštic.

Ve Středisku volného času Slunečnice v Přešticích pro nás připravili zábavný program o místní floře a fauně. Tímto výletem jsme červnového usměváčka cestovatele splnili na jedničku.

Velikonoční
tvoření

Plnění Usměváčku barev ve školní družině

Mateřská škola

V novém roce jsme zahájili 10. ledna naše aktivity putováním jako „Tři králové“. Děti si zopakovaly jména tří králů, vyrobily si koruny a přišly zazpívat žákům do ZŠ známou píseň My tři králové.

Tvořivé a zajímavé dopoledne jsme 14. ledna nazvali „Ledové království“. Děti si tvořily různé ledové bábovičky, které daly ven za okno a potom pozorovaly, co se v mrazu s jejich výtvary děje.

Dne 22. ledna nás navštívily pracovnice spolku Ametyst s výukovým programem „Pokusy s vodou“. Děti prováděly

různé pokusy a poznávaly, co všechno umí voda v různých skupenstvích.

Spoustu legrace jsme si užili 11. února v Přesticích při divadelním představení „Veselá pout“.

Loutkové divadélko MATÝSEK za námi přijelo 25. února s pohádkou „O zakletém lese“. Dětem se představení moc líbilo, měly dokonce možnost si jednotlivé loutky i divadélko prohlédnout.

Při maškarním rejži 7. března se naše školka proměnila v pohádku. Všude se hemžili oblíbení pohádkoví hrdinové a princezny. Všichni s velkým zapálením soutěžili, proto si zaslouženě odnesli domů malou odměnu.

10. března jsme jeli do Střediska volného času Slunečnice v Přesticích, kde pro nás pracovnice připravily výukový program „Domácí mazlíček a péče o něj“. Seznámily nás s různými menšími domácími mazlíčky a děti si vyzkoušely, jak musí o zvířecího kamaráda pečovat.

Se staršími kamarády ze Základní školy jsme jeli 19. března a 10. dubna do divadla v Klatovech na pohádková představení „Sny skřítky Smítka“ a „Perníková chaloupka“.

Dětem se moc líbilo filmové pásmo oblíbeného seriálu „Bob a Bobek“ v KKC v Přesticích 24. března.

Z Městské knihovny v Přesticích k nám přijela paní knihovnice a představila knihu „Příběhy paní Vilemíny“. Přečetla několik příběhů a děti nakreslily hezké obrázky. Povídala si s nimi o tom, jak to v knihovně vypadá a jak se tam mají návštěvníci správně chovat. Na závěr jim poskytla na prohlížení mnoho zajímavých knížek.

ŠKOLSTVÍ

Ve Středisku volného času Slunečnice v Přešticích se děti se seznámily s prostředím laboratoře a samostatně prováděly experimenty ve výukovém programu „Jednoduché pokusy v laboratoři“.

Opoledne 15. dubna přišli do školy za dětmi jejich rodiče na „Velikonoční tvoření“, aby si na různých stanovištích společně vyrobili velikonoční dekoraci, kterou si odnesli domů. Na následující den připravily paní učitelky „Velikonoční putování se zajíčkem“. Děti plnily zadané úkoly a na konci cesty našly poklad.

Také v letošním roce se v dubnu uskutečnilo orientační vyšetření rozvoje řeči dětí.

Ve výukovém programu „Jednoduché výrobky ze dřeva“ ve Středisku volného času Slunečnice v Přešticích 5. května si děti rozšířily znalosti a dovednosti v oblasti polytechnické výuky a každý z nich si odnesl svůj malý výrobek.

„Den dětí“ jsme oslavili 30. května. Celé dopoledne nás provázely písničky, hry a nejrůznější soutěže. Po úspěšném splnění všech úkolů na děti čekala odměna.

Na školní výlet jsme jeli 2. června na hrad Švihov. Nejdříve jsme zhlédli divadelní představení „Barbucha“, potom jsme si s paní průvodkyní prohlédli hrad.

Se školním rokem jsme se rozloučili v podvečer 13. června. Děti předvedly rodičům krátké vystoupení a zatancovaly si s nimi. Společně jsme malovali na trička, opékali vuřty na školním hřišti a pro starší děti, letošní a budoucí předškoláky, byla připravena „přespávačka“ s diskotékou a noční dobrodružnou hrou s bílou paní a pokladem v Mateřské škole.

S našimi nejstaršími dětmi – předškoláky jsme se rozloučili 25. června v kulturním domě, kde je budoucí spolužáci pasovali na prvňáčky.

Rozárky pozvaly ostatní na snídani

Snídaně ve škole

Rozárky
ve svatebním
salonu

**Přejeme krásné prázdniny
plné radostných zážitků, sluníčka a letní pohody.**

NÁSTAVBA MÍSTNOSTI PRO DRUŽINU

Obec Lužany plánovala nástavbu nad hernou mateřské školy několik let. Po získání stavebního povolení se začalo se stavebními pracemi v červenci 2024.

Pro zajištění statiky hery mateřské školy byla zvolena nástavba na betonových pilířích. Nad stropem hery byla ponechána půlmetrová mezera, nosníky podlahy jsou železné profily. Díky nepřízní počasí došlo v době hrubé stavby k popršení stropu hery mateřské školy. Tam byl nakonec zhotoven nový sádkokartonový strop.

Nástavba je zhotovena z porobetonových tvárnic, má plastová okna v antracitové barvě a střechu z KVVH profilů, tepelné izolace a střešní krytinu z folie.

Stavbu realizovala firma pana Jana Linhartu podle projektu pana Martina Havránka, DiS.

Zároveň celá budova školy získala novou zateplenou fasádu žluto-šedé barvy. Základní škola získala 75 m² podlahové plochy pro školní družinu. Místnost je navržena co nejučelněji, nejhospodárněji a nejprůhlednější, zejména ve smyslu využití plochy, prostoru a vnitřního uspořádání.

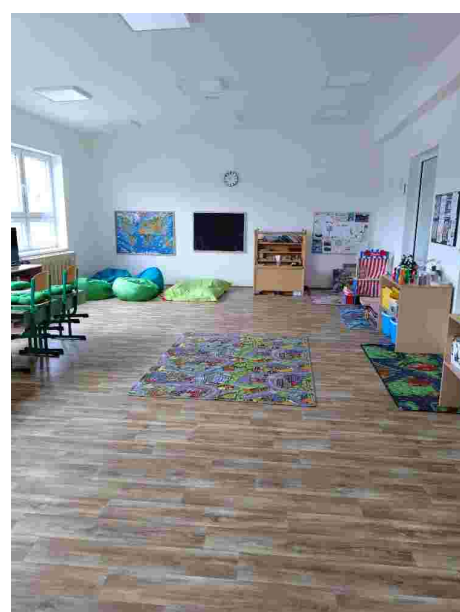
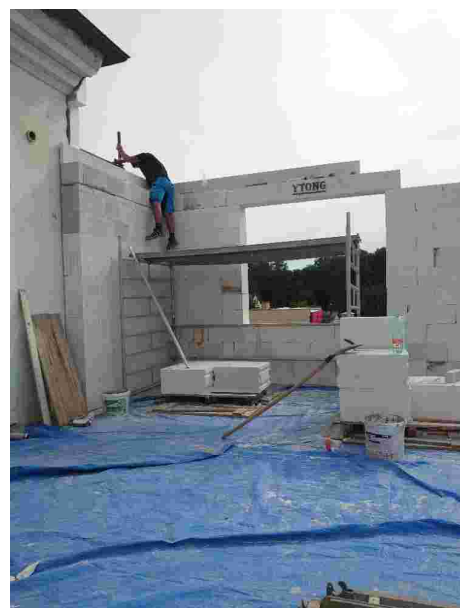
Celkové náklady nástavby činily 2 250 000,- Kč a byly částečně financovány Nadací ČEZ ve výši 750 000,- Kč. Oprava fasády budovy pak vyšla na 2 150 000,- Kč.

Nástavba je pozitivním krokem pro další rozvoj naší školy. Podíváte-li se na školu v pohledu ze školní zahrady, celá budova vypadá, jako když tam stojí ve své kráse odjakživa.

ŠKOLSTVÍ

PŘÍSTAVBA PROSTORU PRO DRUŽINU VE FOTOGRAFIÍCH

Dvaadvacátý půlročník nejtvrdší vyjížďky ve vsi se konal v sobotu 7. června a nesl se ve znamení deštivého počasí. Trasa vyjížďky byla naplánována na Holýšovsko, kdy hlavním tahákem byla obec Kvíčovice a její vyhlídková věž. Občerstvení na trase bylo zajištěno celkem na třech místech – Staňkov, Holýšov a Merklín, což bylo krásně rozložené, aby všichni měli neustále dost sil na „tvdou“ vyjížďku. Na start se tentokrát postavilo 16 odvážlivců, které neodradil ani ranní déšť, ani nepěkné vyhlídky na celý tento den. Všem patří náš velký dík za vaši přízeň.

Jelikož předpověď byla opravdu strašidelná, rozhodla se část startujících pro kratší variantu výletu, čemuž se při výhledu počasí nebylo co divit. Zhruba polovina účastníků zvolila cestu v protisměru vyjížďky, kdy vyrazili směrem na Merklín s cílem dojet do hospody „U Josefa“. Ku cti těmto „rebelům“ bylo, že nejeli nejkratší cestou, nýbrž trasu si natáhli tak, že celkem (tam i zpět) najeli úctyhodných 29 kilometrů – tedy od plánovaných 50 km nebyli daleko. V Merklíně se tato skupina občerstvovala tak důkladně, že nám, co jsme jeli naplánovanou trasou, snědli skoro všechny dobroty – jsou to potvory! Těmto cyklistům ale patří nemalý obdiv, protože v počasí, jaké v den vyjížďky panovalo, by na kole jel jen opravdový nadšenec.

Na původně plánovanou trasu se vydalo pouze osm statečných... spíše bláznů, by se možná dalo říct. Dojelo nás ale pouze sedm, protože jeden mladý cyklista nezvolil správný oděv, byla mu zima, tak se z trasy odklonil a vydal se nejkratší cestou k domovu. V počasí, které vyjížďku provázelo, je to pochopitelné. Ač počasí nebylo zrovna výletní, tak myslím, že jsme si to užili. Po cestě byla legrace, padaly motivační výroky, jako třeba „Petře, drž hubu“ nebo „Těžko se mi hledají slova chvály“ a podobně. I pár stejných bláznů jsme po cestě potkali... byli stejně promočení a veselí jako my, a ještě si dobírali Láďu Vodičku.

Zbýlých sedm nás projelo celou trasu a absolvovalo všechny plánované zastávky – občerstvovací i poznávací. Na vyhlídkovou věž v Kvíčovicích jsme vystoupali všichni, i když to nebylo vůbec jednoduché. Je totiž asi 3 metry vysoká! Věž sice neohromí ani svojí výškou, ani dalekým výhledem, ale zase návštěvníky prověří svým zrádným schodištěm. Jednomu z nás podrazila nohy dokonce dvakrát, ale díky bohu se Pepovi nic nestalo a mohli jsme směle pokračovat dále po trase na druhou občerstvovačku v Holýšově.

Zde jsme na chvíli viděli dokonce i slunce a bylo takové teplo, že jsme se při jídle venku na terase krásně zahřáli a usušili. Z Holýšova jsme v klidu a prakticky za sucha, dojeli do Merklína, kde jsme v hospodě „U Josefa“ tzv. paběrkovali po našich předchůdcích! Tak to ale bylo milé a přátelské posezení u piva našeho kamaráda Petra Petružálka. Sem za námi, těž protisměrnou trasou, dorazily dvě naše dlouholeté příznivkyně Jaruš Burianová a Petra Kozinová, které z důvodu nepříznivého počasí původně nechtěly jet, ale nakonec jim to nedalo a přece vyrazily. V Merklíně s námi holky poseděly a cestu zpět absolvovaly již s námi. Jak k nám byl v Holýšově osud milosrdný a dopřál nám i sluníčko, tak v Merklíně tomu bylo právě naopak a cesta odsud až domů byla opravdovou prověrkou cyklistické vůle.

Už v hospodě „U Josefa“ nevěstil pohled z okna na rychle černající nebe nic dobrého. Inu, rychle jsme zaplatili, skočili na kola a směle vyrazili k domovu. Už za Merklínem se osud naplnil a spustil se divoký liják, který nás provázel až do cíle.

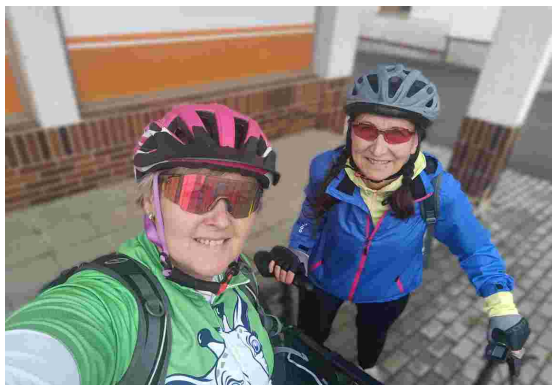
Promočení až na kost, ale šťastní, jsme se v Lužanech před hospodou ještě vyfotili a pak rychle spěchali do svých domovů převléct se a zahřát. Ani tohle nás ale neodradilo od konání tradiční podojezdové konference v hospodě „U Ostraváka“, kde jsme se po vysušení a odbahnění sešli i se zástupci druhé, tzv. „Merklínské“ skupiny. Lenka Vodičková připravila výborné občerstvení, které všem přišlo vhod a jistě přispělo ke skvělé atmosféře, ve které se konference nesla – děkujeme. Na podojezdové konferenci musí samozřejmě zaznít i hymna lužanské cyklistiky, píseň „Ta slepička kropenatá“, o což se postarali umělci Pepa Havránek a Láďa Vodička, kteří nás hrou na své nástroje provedli celým večerem. Pepa Havránek vyrobil krásné nástroje i pro méně múzou políbené cyklisty, čímž nemalou měrou přispěl ke zvýšení kvality produkovaného umění. Zahráli a zazpívali, respektive kravál dělali a hulákali všichni - byl to krásný večer.

Celé to bylo moc hezké a všem, kteří s námi i přes nepřízeň počasí jeli, ještě jednou děkujeme.

Zase se jelo pěkně, počasí (ne)vyšlo, nikomu se nic nestalo, holkám to slušelo – pojedeme zas.

Sportu zdar a cyklistice zvlášť!

Za organizátory Lužanského tulipánu Petr Burian

TJ SOKOL LUŽANY – I. POLOLETÍ 2025

Jarní sezónu 2025 zahájilo mužstvo mužů pod vedením – trenér Radek Kliner, asistent Honza Viktora. Po odstoupení Petra Rymuse z postu vedoucího družstva na podzim se nám nepodařilo najít náhradu. Příprava na jarní sezónu probíhala na našem hřišti, v sále KD a na umělce. Tým se podařilo doplnit o Romana Pilného a Davida Záhořika, a tak jsme měli k dispozici 16 hráčů.

První soutěžní zápas byl 22. 3. doma proti TJ Seč s výsledkem 2:2.

Fotbalové výkony byly ze začátku velmi dobré, kdy jsme s týmy z horní části tabulky docela bodovali, ale pak přišla zranění a výkony se horšily... nakonec jsme skončili na jedenáctém místě ze čtrnácti týmů, se získanými 29 body a skórem 61:71 a okresní přebor budeme hrát i příští rok. Pozitivní zpráva je, že jsme měli nejlepšího střelce okresu – Filip Kuneš odehrál 20 utkání a dal 28 branek – gratulujeme.

Snažíme se získat další hráče do týmu, pokud by to někoho oslovilo a chtěl to zkusit, tréninky jsou v úterý a ve čtvrtek od 22. 7. 2025.

Letos se také uskutečnil 7. 2. sportovní bál, díky dobré účasti, kapele pana Žákovce a bohaté tombole se vydařil, poděkování všem, co se na přípravě podíleli.

Parta bývalých hráčů strávila tradiční sportovní pobyt v penzionu Kodrea v Nových Hutích v termínu 13. – 16. 2. 2025.

Poděkování SDH Lužany – tým ve složení Libor Bláha a Tomáš Pelíšek zasahoval při odstranění suchých větví nad dětským hřištěm.

Náš rekonstruovaný areál se snažíme i nadále vylepšovat, trávník má super parametry a je k dispozici i dalším akcím pro obec a spolky ... novinkou je lužanský krokodýl.

Chci poděkovat všem, co se na provozu areálu podílí... Sekání hřiště má na starosti Martin Kalčík a Marek Šperl. Karel Štych zušlechťuje moc pěkně prostor kolem hřiště. Přesné a rovné lajny od Josefa Havráňka a Jirky Běla. O obsluhu zavlažování se stará Pavel Housar. Nezapomenu ani na Evu Horákovou – díky za úklid kabin a další díky za praní dresů od Renaty Bělové. Martině, Mirce a Pepovi díky za provoz bufetu.

Na pískovišti na hřišti se objevila řada hraček jako dárek – díky za ně....

Velký dík patří obci Lužany za dotaci na provoz klubu a dobrou spolupráci i v dalších oblastech. Všichni naši sponzoři uvedení na tabulích na hřišti nás finančně podporují i letos. Firma ASAVET Birkov nám spolehlivě zajišťuje vývoz kontejneru s posekanou trávou.

Děkuji všem, co pro TJ Sokol něco dělají. Díky i divákům, kteří hojně navštěvují naše domácí zápasy – na Radkovicích jich přišlo více jak 150.

Přeji pevné zdraví, klid v duši a prima prožití prázdnin a v srpnu opět na fotbale.

Za TJ Sokol Lužany Petr Bouda, červen 2025

VÝSLEDKY – JARO 2025

Lužany – Seč	2 : 2
Štěnovice – Lužany	0 : 4
Lužany – Radkovic	1 : 1
Chlumčany „B“ – Lužany	2 : 1
Lužany – Žákava „B“	3 : 1
Hradec – Lužany	3 : 0
Lužany – Nepomuk	3 : 3
Vstíř – Lužany	3 : 1
Lužany – Dvůrec	2 : 5
Zdemyslice – Lužany	2 : 6
Lužany – Žinkovy	4 : 2
Lužany – Dolní Lukavice	3 : 3
Kasejovice – Lužany	5 : 4

Správné odpovědi na otázky Turistického kvízu:

1) 18 vaje

2) Přemysl Otakar II. (1278), Jan Lucemburský (1346), Ludvík Jagellonský (1526)

3) B – Vladimír – zaznělo v Slunce, seno, jahody, pokud nevěříte, video na Youtube, zazní v 1:05:30

Lužanský občasník – informační občasník občanů Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory. Vychází v červenci a prosinci v nákladu 370 ks do každé domácnosti zdarma. Vydavatel: Obecní úřad Lužany, Lužany 25. Zapsán u MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 19413. Redakce: Obecní úřad Lužany, Lužany 25, 334 54, mail: luzany@obecni-urad.net. Odpovědná redaktorka: Věra Petrželková, tel. č. 725 041 195. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu zaslaných textů. V elektronické podobě na www.obec-luzany.cz. Typografie: NAVA.